

Řečické zajímavosti

Datum vydání: 24. 6. 2024, číslo 2, ročník XLIX

Vážení čtenáři, je čas řečické pouti. A to znamená, že je také čas druhého letošního čísla Řečických zajímavostí. I v tomto čísle jsme se pro vás snažili připravit celou řadu zajímavých článků, komentářů a informací, které se týkají života v našem městě. Děkujeme všem, kteří nám zaslali své příspěvky a fotografie. Za celou redakci a Město Kardašova Řečice bychom vám také chtěli popřát krásně strávený čas o pouti, pohodové a teplé léto a dětem zábavné prázdniny... A co najdete uvnitř tohoto čísla?

FOTOGALERIE

INFORMACE Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

ZPRÁVY Z KULTURY A SPORTU

KOMENTÁŘE ZAJÍMAVÝCH UDÁLOSTÍ

POHLEDY DO HISTORIE

ROZHOVOR S HASIČI

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** František Beneš, Marie Bizoňová, Zdenka Maršíková, Iva Nováková, Karel Sláma, Jitka Vondrková.

Redakce: Aneta Chvojková.

Redakce si vyhrazuje právo články zkrátit.

S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.

Foto na úvodní straně:

© Karel Ječný – „Ráno u rybníka Nový“, červen 2019.

Příspěvky můžete posílat na mail:

recicke.zajimavosti@seznam.cz

Obsah:

	strana
Fotogalerie	2, 59-60
Nadcházející akce	3
Z městského úřadu	4-9
Události, zajímavosti, komentáře	10-23
Škola	24-32
Hasiči	34-37
Divadlo	38-41
Sport	42-49
Lidé z Řečice	50-57
Pohledy do minulosti	58

Polární záře nad Řečicí. (foto: V. Slaninová)

Pálení čarodějnic proběhlo v úterý 30. dubna na fotbalovém hřišti. (foto: O. Volf)

Přehled společenských akcí

29. 6. 2024 So	17:00	Pout'ové pódium	náměstí J. Hrubého
13. 7. 2024 So	-	Benátská noc v Nítovicích pořádá Osadní výbor Nítovice	Nítovice
20. 7. 2024 So	-	Letní veselice v Mnichu hraje Red Rose, pořádá Osadní výbor Mnich	Mnich
27. 7. 2024 So	20:00	Letní taneční zábava Hraje Second Service Band, pořádá DS J. K. Tyl	fotbalové hřiště
7. 9. 2024 So	-	Memoriál Ivany Tůmové závod služebních psů, pořádá ZKO K. Řečice	fotbalové hřiště
7. 9. 2024 So	-	Gulášofest pořádá OP Slavia K. Řečice	Moštárna
8. 9. 2024 Ne	-	Kinokavárna k loučení s prázdninami	KD
15. 9. 2024 Ne	-	Příbuzné si nevybíráme profesionální divadelní představení	KD
28. 9. 2024 So	-	Vinobraní, Řečický půlmaraton a přehlídka kočárků	náměstí J. Hrubého

Pout'ové pódium 2024

VIDOX
STAVEBNÍ SPOLEČNOST

Monika Absolonová

PROGRAM:

17.00 - Swinging saxophones Junior
18.30 - Řečická kapela
20.00 - Aerobic team Kardaška
21.00 - M. Absolonová
23.00 - OLDIES DISCO

A BOOM BAND JIŘÍHO DVOŘÁKA

Řečická kapela

Swinging saxophones Junior

DJ Lukáš Pohůnek

Začátek v 17hodin

K. Řečice

SOBOTA
29.6.

Přehled událostí ve městě

Autor: Dana Machová, starostka města

Milí spoluobčané, v první řadě bych vám chtěla poděkovat za trpělivost a pochopení při omezeních, která průběžně vznikají při rekonstrukci ulice Husova. Celou akci zajišťuje firma STRABAG a.s., Soběslav. V současné době se pracuje na rekonstrukci kanalizace splaškové a nově je budována kanalizace dešťová, jež bude odváděna novým hlavním řadem do Řečického potoka. Současně je rekonstruován i vodovodní řad a jednotlivé přípojky.

Na zdravotním středisku byla firmou pana Miloslava Kováře dokončena instalace klimatizačních jednotek v ordinacích, šatnách i dvou městských bytech v prvním patře. Teď už je v celém areálu střediska zajištěno úspornější vytápění i celkový provoz.

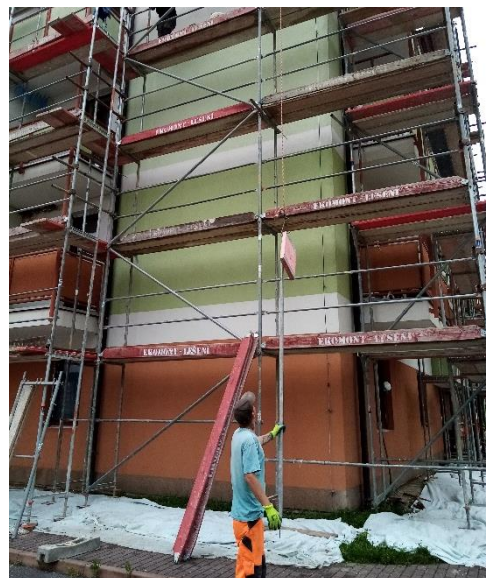

Rekonstrukce kanalizace v ulici Husova a výměna veřejného osvětlení v ulici Míru. (foto: MěÚ)

V průběhu měsíce dubna a května postupně probíhaly opravy místních i účelových komunikací ve městě i v jeho místních částech. Opravu místních komunikací jako tradičně zajišťovala firma Opravy Komunikací Vysočina s.r.o.. Na opravy účelových komunikací, jež byly zajištěny pracovníky komunálních služeb města, jsme využili recyklovaný materiál, který máme k dispozici zdarma.

Celkovou rekonstrukci veřejného osvětlení v ulici Míru provedla firma Geoinstal s.r.o., Jindřichův Hradec ve spolupráci s firmou Antonín Krňa s.r.o. Trasa vedení a umístění stožárů je plně v souladu se zákonnými normami. Programovatelná svítidla přispějí k další úspoře elektrické energie a tím i nákladů z městského rozpočtu.

Na sídlišti TGM byly instalovány dva nové herní prvky určené především pro děti předškolního věku. Proběhla výměna oken v bytovém domě čp. 702 a dokončuje se zateplení dvou stran budovy. Tím bude na dalším nájemním domě snížena jeho energetická náročnost.

Zateplení bytového domu čp. 702 na sídlišti TGM. (foto: MěÚ)

Průběžně je prováděna údržba a úprava městské zeleně. Prořezávku nebezpečných stromů a větví i výsadbu okrasných květin provádějí firmy, se kterými město dlouhodobě spolupracuje, i zaměstnanci komunálních služeb.

V místní části Nítovice proběhla demolice starého kravína, pokračuje rekonstrukce kanalizace a zpevní se plocha před společenskou místností.

Oslavou Dne matek skončila sezona kulturně-společenských akcí v kulturním domě a začalo období venkovních akcí, které začalo soutěží TFA, pořádanou SDH K. Řečice a bude pokračovat 150. výročí SDH K. Řečice, Pouťovým podiem a dalšími tradičními letními akcemi, na které vás jménem města srdečně zvú.

Milí spoluobčané, přeji vám všem krásné letní dny, plné sluníčka a pohody.

Velikonoční koncert v kostele sv. Jana Křtitele

Autor: Dana Machová, starostka města

Na velikonoční pondělí se v našem kostele rozezněly nádherné tóny skladeb českých i světových klasiků i melodie muzikálové. A kdo byl interpretem této hudby? Salonní orchestr z Plané nad Lužnicí a sólisté Národního divadla, Jihočeského divadla a Ústřední vojenské hudby. Technickou pomoc zajišťoval pan Petr Žižka. Prostředí kostela se zase po čtvrt roce proměnilo v koncertní sál a kolem padesáti posluchačů ocenilo především profesionální provedení jednotlivých skladeb. Koncert byl důstojným zakončením letošních velikonočních svátků.

Kulturně společenské akce přelomu dubna a května

Autor: Dana Machová, starostka města

Májové kulturně-společenské akce byly jako každoročně započaty zdobením májky, které bylo v režii místních hasičů. Malí pomocníci nazdobili věnec i špičku mašlemi a za pomoci městské techniky byla májka postavena. Přes noc byla bedlivě střežena a uhlídána.

Den matek v KD. (foto: O. Volf)

Na oslavě Dne matek v KD vystoupilo i hudební uskupení Harp Rock Múra. (foto: O. Volf)

Velikonoční koncert v kostele. (foto: O. Volf)

Pálení čarodějnic. (foto: O. Volf)

Setkání v Masarykově háji. (foto: O. Volf)

Tradičně úspěšnou akcí bylo „Pálení čarodějnic“. Příprava na tuto akci však začala několik týdnů před tím, kdy J. Lukášek ve spolupráci s lesním hospodářem M. Staňkem vytipovali a připravili vhodné soušky, Č. Hlaváček je přepravil na místo samotné. 30. dubna dopoledne se sešli zástupci modelářů, fotbalistů a „Slávistů“, aby postavili hranici, na jejímž vrcholu přistála čarodějnice z tvůrčí dílny paní J. Vlkové. Před sedmou hodinou večerní už začal ten správný rej čarodějnic a čarodějů, kteří pod vedením zdatné kolegyně Mirgíny a zodpovědné čarodějnické poroty, předvedli své dovednosti. Všichni byli odměněni balíčkem plným dobrot. Akce byla zdařilá, návštěvnost opravdu velká. A přítomnost místních hasičů zaručovala bezpečnost při podpálení hranice.

I přes nepříznivý vítr, ale slunečné počasí, se sešlo hodně návštěvníků na další zdařilé akci, kterou bylo Májové setkání v Masarykově háji. Mnichovští hasiči vzorně zajišťovali občerstvení a k pohodové náladě přispěly známé melodie v podání Machovců. Všem, kteří se podíleli na zajišťování těchto akcí, velmi děkují.

V letošním roce přibyla ještě jedna kulturní událost a tou bylo divadelní představení „Světáci“. Pod režijním vedením paní Radky Volfové sehrála parta nadšených ochotníků tento velmi známý „kousek“. A povedlo se. Tři téměř vyprodané sály spokojených diváků se dobře bavily a bouřlivým potleskem ocenily herecké výkony. Všem divadelníkům přeji hodně úspěchů v dalším snažení a hlavně hodně nadšených diváků.

Odpoledne věnované maminkám a babičkám

Autor: Dana Machová, starostka města

Druhou květnovou neděli si připomínáme Den matek. U nás ve městě se stalo tradicí, že Český svaz žen připravuje k tomuto dni pro maminky, babičky i prababičky slavnostní odpoledne. Letos proběhlo již v sobotu 11. května. Kulturní program zajišťovaly děti z mateřské školy i hudební seskupení Harp Rock MŮRA, které zpříjemnilo odpoledne známými melodiemi. Módní přehlídka pod záštitou butiků Maidiss Fashion z Veselí nad Lužnicí inspirovala ženy ke koupi zajímavých kousků do jarního šatníku. Manželé Janečkovi se svým týmem se jako tradičně vzorně starali o donášku nápojů a pochutin, za což jim patří velký dík. Poděkování však patří hlavně organizátorkám, členkám Českého svazu žen, za velmi pěknou akci.

Informace o nakládání se stavebním a demoličním materiálem – stavební suť

Autor: Tomáš Englický, místostarosta města

Na základě obecně závazné vyhlášky a dle platného ceníku města Kardašova Řečice (obecně závazná vyhláška o stanovení obecního systému odpadového hospodářství) je možné odevzdat do sběrného dvora maximálně 500 kg stavební suti za rok na jedno číslo popisné od nepodnikajících občanů Kardašovy Řečice. Množství odevzdané stavební suti bude evidováno. Toto množství je zpoplatněno částkou 1 Kč za 1 kg stavební suti. Nepodnikající občané, kteří chtějí odevzdat stavební suť na sběrném dvoře, zaplatí na účtárně městského úřadu předpokládané množství stavební suti (od 1 kg do 500 kg) a s potvrzením o zaplacení (odevzdají pracovníkovi sběrného dvora) mohou tuto stavební suť odevzdat ve sběrném dvoře. Bez platného dokladu nebude tato stavební suť přijata. Platnost od 1.6.2024.

Informace k mojeodpadky.cz

Město žádá všechny občany, aby si zkontrolovali své účty na www.mojeodpadky.cz. Přihlašovací údaje všichni obdrželi s výzvou k zaplacení poplatku za odpad. Zkontrolujte si, prosím, správnost údajů – počet a jména osob na čísle popisném, velikost nádoby na odpad a číslo na nalepeném QR kódu. V případě nejasností se obraťte na městský úřad.

Ve zkratce z posledních zasedání rady města

Autor: Tomáš Englický, místostarosta města

Hlavní body, které projednala Rada města Kardašova Řečice na **zasedání 6.5.2024**:

Rada města schválila:

- pronájem zahrádek v lokalitě Lažany;
- návrh na jmenování členů škol. rady za zřizovatele;
- výběr zhotovitele na rekonstrukci chodníků v Lomnického ulici;
- cenovou nabídku na vypracování technicko – ekonomické studie řešení kanalizace v Mnichu;
- cenovou nabídku na výmalbu společných prostor zdravotního střediska.

Rada města projednala:

- zprávu o probíhajících a plánovaných rekonstrukcích městských bytů;
- zprávu o výsledcích vyhlášení záměru na pronájem nebytových prostor.

Rada města zamítla:

- žádosti o odkup městských pozemků.

Hlavní body, které projednala Rada města Kardašova Řečice na zasedání **3.6.2024**:

Rada města schválila:

- přidělení městských bytů novým nájemníkům;

- výběr zhotovitele na výstavbu bytových domů v ulici Smetanova;
- cenovou nabídku na opravu technické místnosti v Nítovicích;
- opravu sociálního zařízení a zázemí pro pracovníky v mateřské škole;
- cenovou nabídku na výkon funkce technického dozoru na část akce Rekonstrukce ulice Husova.

Rada města projednala a doporučila ke schválení Zastupitelstvu města KŘ:

- smlouvu o bezúplatném převodu pozemků;
- zprávu dozorčí rady a závěrečný účet SMO Bukovská voda za rok 2023;
- vyhlášku o stanovení místních koeficientů pro výpočet daně z nemovitých věcí.

Rada města projednala:

- žádost organizace TJ Sokol Kardašova Řečice o mimořádný příspěvek;
- žádost osadního výboru Nítovice o příspěvek na kulturní akci Benátská noc.

Z jednání zastupitelstva města

Autor: Pavel Hanuš

Zápis č. 11/2024 ze zasedání Zastupitelstva města Kardašova Řečice, konaného dne **24.4.2024** od 18.00 hod. na Městském úřadu v Kardašově Řečici.

Bod č. 1 - Zpráva o činnosti Městského úřadu za uplynulé období

- stav oprav místních komunikací po zimním období
- vyhlášení konkurzu na ředitele/ředitelku ZŠ a MŠ K. Řečice
- volba nové školské rady
- kácení stromů v kynologickém areálu – prodej dřeva
- stav nové výsadby stromů a zabezpečující prořez starých lip u hřbitova
- spolupráce s MAS Třeboňsko
- nové herní prvky na sídl. T.G. Masaryka
- instalace zásobníků sáčků na psí exkrementy
- nová zpevněná plocha pro kontejnery v Mnichu
- začátek rekonstrukce – ulice Husova
- stav nového osvětlení v ulici Míru
- příprava kanalizace v Řehořinkách a Mnichu
- ukončení podávání návrhů na změnu územního plánu
- ukončení podávání žádostí o odkup stavebních pozemků pro výstavbu rodinných domů
- příprava na výstavbu bytových domů na Moravském poli – počet nabídek od stavebních firem
- zbourání a rekultivace starého kravína v Nítovicích
- oprava mostu u nákupního střediska Jednota – ulice Jablonského tř.

Bod č. 2 - Zastupitelstvo města bere na vědomí informaci o provedené rozpočtové změně č.1/2024 ze dne 6.3.2024.

Bod č. 3 - Zastupitelstvo města schvaluje Závěrečný účet města za rok 2023 a vyslovuje souhlas s celoročním hospodařením – bez výhrad.

Bod č. 4 - Zastupitelstvo města schvaluje účetní závěrku města za rok 2023 - bez výhrad.

Bod č. 5 - Zastupitelstvo města bere na vědomí zprávu o hospodaření DSO Řečicko za rok 2023.

Bod č. 6 - Zastupitelstvo města schvaluje Smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci č. A/4584/CJHM/2024 mezi Městem Kardašova Řečice, nám. J. Hrubého 64, 378 21 Kardašova Řečice a Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 pro pozemek p. č. 2509/1 v k. ú. Kardašova Řečice.

Bod č. 7 - Zástupci organizací podporovaných městem seznámili zastupitele města s činností pro rok 2024 (Sportovní klub Kardašova Řečice, z.s., Český kynologický svaz ZKO Kardašova Řečice, Fotbalový klub Kardašova Řečice 1922, z.s., Český rybářský svaz, z.s., MO Kardašova Řečice).

Důležité informace

Městský úřad

Tel: 384 383 031

Web: www.kardasova-recice.cz

Mail: posta@kardasova-recice.cz

Úřední hodiny:

Pondělí: (7:00) 8:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Úterý: neúřední den (7:00–11:30, 12:00–15:30)

Středa: (7:00) 8:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Čtvrtek: neúřední den (7:00–11:30, 12:00–15:30)

Pátek: neúřední den (7:00–11:30, 12:00–13:30)

Knihovna

Tel: 384 382 092

Mail: knihovna.krecice@gmail.com

Výpůjční doba:

Pondělí: 7:30 – 11:00, 12:30 – 17:00

Úterý: Zavřeno

Středa: 7:30 – 11:30, 12:30 – 17:00

Čtvrtek: 7:30 – 11:30, 12:30 – 15:00

Pátek: 7:30 – 12:00

Vážení spoluobčané, v prostoru před knihovnou, v 1. patře městského úřadu je mnoho vyřazených knih, které si můžete přijít vybrat a odnést domů. Zcela zdarma.

Sběrný dvůr

Středa: 16:00 – 18:00 (duben–říjen)

15:00 – 17:00 (listopad–březen)

Sobota: 9:00 – 11:00

Kompostárna

Středa: 14:00 – 16:30

Sobota: 10:00 – 12:00

Duben–listopad (nebo tel. domluvě - 384 383 031)

Svoz bioodpadu

První svoz v **pátek 22. března**, dále každých **14 dní**, vždy v pátek v dopoledních hodinách.

Lékaři

MUDr. Martina Janoušková (prakt. lékař pro dospělé) – **607 220 353**

MUDr. L'ubica Horkayová (gynekologická ord.) – **728 849 541**

MUDr. Jana Slavíková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 383 610**

MUDr. Jana Sedláčková (prakt. lékař pro děti a dorost) – **725 373 032**

MUDr. Ilona Žídková (stomatologická ordinace) – **384 382 254**

Lékárna Benátky – PharmDr. Jiřka Dvořáková – **384 383 029**

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

Autor: Zdeňka Bzonková, Sbor pro občanské záležitosti

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Jaroslav Houdek
Jaroslava Vobejdová
Vlasta Machová
Josef Šenk
Alena Dardová
Zdeňka Maršíková
Jitka Machová
Jiřina Kolářová
Zdeňka Staňková
Vladimír Lysec
Jaroslav Dubský
Božena Nekutová
František Maňour
František Čech

Karel Nekut
Miroslava Šifferová
Blažena Dvořáková
Jan Hamr
Jitka Bartošová
Karel Vodička
Vlastimil Vojta
Marta Vobořilová
Marie Komárková
Milena Lepičová
Jana Rochová
Miloslav Choc
Miroslava Nasková
Milada Pivcová

Jitka Vránková
Miloslav Štefka
Helena Kotilová
Eva Bláhová
Ladislav Krejča
Eva Štefková
Pavel Kercl
Vladimír Ouvín
František John
Zdeňka Turková
Josef Maxa

Všem jubilantům přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a úsměvů.

„Vítání občánek“

Autor: Zdeňka Bzonková, Sbor pro občanské záležitosti

Vítání nových občánek proběhlo 19.4.2024 v Obřadní síni Městského úřadu v Kardašově Řečici. Všem novorozenečným miminkům a jejich rodičům přejeme hodně štěstí, zdraví, trpělivosti a spokojenosti. Věříme, že se malým občánkům bude v našem městě líbit!

Leontýna Kalinová, Matyáš Englický, Petr Marek, Miriam Městecká, Liam Lochman, Tadeáš Imber, Nikola Randlová a Jakub Červenka.

Vítání občánek. (foto: O. Volf)

Vzpomínka pana učitele Josefa Bočka na události konce 2. světové války u nás ve městě

Autor: Josef Boček, bývalý učitel na řečické základní škole

(Josef Boček se narodil v Kardašově Řečici 9.8.1908. V období 2. světové války byl učitelem na zdejší škole. Od roku 1945 působil v Lošticích, důchod trávil v Českých Budějovicích, kde v roce 1996 zemřel.)

Začátkem roku 1945 se hitlerovská armáda neustále stahovala do předem připravených obranných pozic. Tempo stahování se tak zrychlovalo, že armáda už nestačila tato obranná postavení připravovat. Zvláště když 20. ledna byly osvobozeny Košice a 26. ledna sovětské vojsko překročilo v Polsku řeku Odru. Situace byla tak vážná, že na přípravu obranných pozic bylo „zváno“ civilní obyvatelstvo.

Už od dob Marie Terezie byl učitel vždy holka pro všechno, a tak i v tomto případě byli po ruce učitelé.

V sobotu 3. února dostal obecní úřad v Kardašově Řečici, kde jsme s manželkou učili, od okresního úřadu v Třeboni telefonát, aby mě vyrozuměl, že jsem určen jako kulturní referent při zákopových pracích. V Praze jsem byl poučen o svých povinnostech. Byla to málo optimistická představa, která budeme zdvíhat pracovní morálku mezi lidmi, mazlíci se s lopatou a krumpáčem, pro vítězství „milované“ Třetí říše.

Přešly dva měsíce a zdálo se, že zákopy a s nimi kultura nebudou aktuální. Historie však chtěla jinak. 1. dubna kapitulovalo Poruří a 13. dubna sovětská armáda ve Vídni. To už bylo jisté, že se německá armáda bez zákopů a zákopy bez kultura neobejdou.

Amat. foto FR. STANEK Kardaš. Řečice.

Dobové fotografie Františka Staňky z konce 2. svět. války. (archiv města)

Ale v neděli, když už jsem byl připraven k odjezdu organizovat kulturní činnost, dostal obecní úřad telefonát z okresu, který oznamoval, že 23. dubna přijede do Kardašovy Řečice 550 německých občanů, prchajících před frontou. Obec je musela přechodně ubytovat a stravovat. Já jsem byl ze zákopových prací odvolán a byl jsem ustanoven hospodářským vedoucím uprchlického tábora. Funkce to byla nezáviděníhodná. Šlo o stravování, i když přidělového, 550 lidí vyšší rasy, treboňským gestapem náležitě upřednostňovaných. Moje manželka a její kolegyně učitelky byly povýšeny na zdravotní pomocnice.

Teď teprve nastal ten pravý kolotoč. Všichni obecní zaměstnanci a najatí lidé vyklízeli chlapeckou školu (budova 2. stupně), v dívčí (do ul. Jablonského) už byl tři týdny ubytován oddíl Wehrmacht. Do tříd byla donesena sláma, deky z civilní obrany. První třída byla vybavena jako kuchyně snesením velkých nádob z hostinců, vykoupila se všechna řečická pekařství a obchody a čekalo se. Odpoledne přijelo od Jindřichova Hradce 550 utečenců, většinou žen různého věku a s nimi málo mužů starších 55 let. Byli to venkovští lidé z okolí měst OI-role a Rybník v Polsku. Konečný cíl jejich cesty měl být v Rakousku v Traunsteinu.

Protože se nevědělo, budou-li v transportu i děti, byly opatřeny i konve mléka. Děti ale byly evakuovány jinam, a tak mléko zbylo dospělým. To bylo pro ně takové překvapení, že se některé

Dobové fotografie Františka Staňka z konce 2. svět. války. (archiv města)

ženy rozplakaly radostí, protože prý mléko tři týdny neviděly.

Vedoucí transportu byl Parteigenosse Wende. Mluvil jen německy, samozřejmě ozdoben hákovým křížem, ale zdálo se, že ideologicky příliš vysoko nestojí. Asi ho ta třítýdenní anabáze trochu zmohla.

Starost nám dělalo, jak pro tolik lidí obstarat vaření. Odpadl nám tento problém, když si ženy samy vybraly pět kuchařek a vedoucí kuchyně, která uměla polsky, takže se s ní dalo domlouvat zásobování.

Ten den byl takový kolotoč, že když jsme přišli po desáté domů, jen jsme zhluboka dýchali. Další dny byly klidnější, protože bylo vše objednáno a nemuselo se nic shánět nahonem.

Vedoucí Wende zřídil ve školní ředitelně jakousi kancelář, kterou jsme sdíleli i my. Jeho korespondenci nám vyřizovala asi 23 letá dcerka, ta pravděpodobně jediná z celého toho množství Němců znala

německý pravopis a dobře psala na stroji.

Velký rozruch vyvolala 30. dubna školou roznesená zpráva: „Hitler kaput!“ Hned druhý den chybělo 28 strážníků, kteří sebrali deky a odjeli na vlastní pěst dál. Tyto úbytky se stupňovaly tak, že když 8. května ráno odjížděl i Wehrmacht, odvázel jen 18 žen a vedoucího.

Ještě před odjezdem Wehrmachtu a zbytku utečenců jsem šel s vedoucím proplatit obci účty. Měl našich stokorun požehnaně a opravdu všechno proplatil. Když jsme přišli do poloviny náměstí asi pochopil situaci, zastavil a řekl: „Neměl bych odznak schovat?“ Rozhodně jsem mu to nerozmlouval. Odznak strčil do kapsy a účty platil už jako jeden z utečenců.

Kam je Wehrmacht odvezl, zůstává záhadou. Pravděpodobně skončili v americkém zajetí, protože v ten čas už území od Chebu přes Plzeň až do Českých Budějovic bylo obsazeno Američany.

Jak vytvořit rekord

Autor: Marie Kubátová

Když jsem letos na Nový rok vyhlásila termín setkání červených kočárek na zámku Červená Lhota, očekávala jsem komorní setkání 12 - 16 účastníků jako doposud. Tentokrát však byl vývoj takový, že koncem ledna bylo přihlášeno 35, v únoru 50 a v březnu 70 zájemců. Kolegyně Ilona přišla s myšlenkou na registraci případného rekordu. Zajistila jsem potřebné formality, dovyrobila registrační dárečky, jejich počet zaokrouhlila na sto a v sobotu 20. dubna jsme vyrazili směr Červená Lhota. Počasí nám jako vždy nepřálo, ale všichni přijeli s nadšením a veselou myslí. Projevili úžasnou zodpovědnost při registraci a společném focení. Celkem jsem zaregistrovala 87 červených kočárek, se kterými přijeli jejich majitelé z celých Čech a Moravy. Děkuji všem za krásný zážitek. Děkuji našim mužům, bratrům, synům a vnukům, že při nás stojí, na srazy nás vozí, kočárky opravují. Děkuji svému tátovi, že mne podporoval.

Páteční jóga

Jóga není jen cvičení těla, ale i mysli, proto je její cvičení pro každého...

Moštárna v Kardašově Řečici je každý týden zázemím pro aktivitu, která tento prostor obohacuje krásnou energií v podání zralých, moudrých žen cvičících jógu.

Pátek 6.1.2023 byl prvním dnem, kdy se náš malý kroužek jógy začal cvičit v novém prostředí, tehdy nás bylo osm a přecházely jsme cvičit ze Záměčku do moštárny.

V roce 2000 pozvala paní Statečná paní Michaelu Klos z Újezdce, aby nám sestavila vhodné cvičení jógy pro seniorky. Praktikujeme tedy jógu, kterou přivezla Míša z Indie.

Je s prvky tradiční vivekanda jógy, kde se nejen cvičí, ale i žije. V té době chodily cvičit paní Oušková, Plášilová, Matoušková, Sedláčková a další, vedla nás Zdeňka Ouvínová. Vzpomínáme na ně, jak rády každý pátek přišly, cvičily a předávaly pozitivní energii.

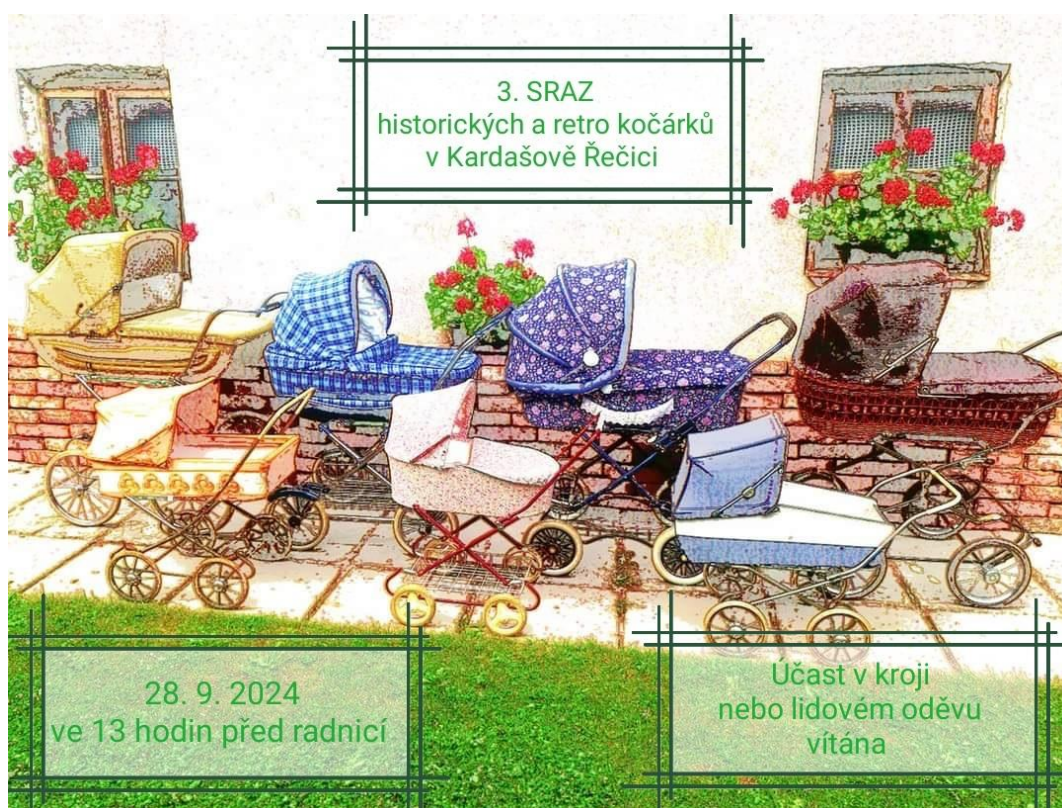
V současné době se nás schází dvanáct až devatenáct každý pátek v 9 hodin. Prostor na cvičení nám město poskytuje bezúplatně, cvičíme proto zdarma. V zimních měsících nás sice "vítá" jen 16°C, a to musíme ještě důkladně vyvětrat, ale my to nevzdáme, nazujeme dvoje tlusté ponožky, stoupneme na podložky a začínáme. Zklidníme dech i mysl a naladíme se na následné cvičení, které trvá hodinu. Potom se odměníme společnou kávou nebo čajem. Probereme radosti i strasti života. Dojde i na výměnu receptů nebo vychytávek, jak likvidovat škůdce na našich zahradách. Občas se pochlubíme sladkými nebo slanými dobrotami, ale obdivujeme i háčkované nebo drhané výrobky. Končíme včas, abychom pak doma nešidily přípravu na oběd.

Užijte si s námi páteční dopoledne, protože jóga spojuje a obohacuje na těle i duši. Přijďte si i vy rozzářit srdce a potěšit svou duši, rády přijmeme další "bohyně jógy".

Účastnice jógových pátků slaví první výročí
v moštárně. (archiv autorek)

-INZERCE

ČESKÝ NÁBYTEK

Nábytek INKA

MIKULÍK
NÁBYTEK

Rozkládací pohovka EDEN

Postel LOTA

Noční stolek MIA

Skříň FLEXI 2

Dvoulůžko MIA

Nábytek INKA

601 163 330

FB Nábytek INKA

DĚBOLÍN 105

Jaro v odbočce

Autor: Marie Městecká

Jaro se Slavii nevydařilo, nezískali ani titul ani pohár, ale naši odbočce se daří. V měsíci březnu jsme pro občany připravili setkání při písničce s garnoškářem a písničkářem Pavlem Muchou, které mělo velký ohlas.

Odbočka si udělala pálení čarodějnic s opékáním špekáčků a zúčastnila se s ostatními organizacemi postavení pagody na pálení čarodějnic, které pořádalo město.

Členové odbočky se zúčastnili některých zápasů Fortuna ligy v Edenu a v měsíci červnu odbočka bude reprezentovat město na Celostátním setkání odboček v Praze.

V září se uskuteční 1. ročník Gulášfestu. V případě zájmu prezentace svého guláše (prvních 7 uchazečů z řad občanů i členů odbočky) se můžete přihlásit na emailu opslavia-k.recice@seznam.cz.

Do budoucna připravujeme řadu akcí, o kterých budete včas informováni.

Členové odbočky při pálení čarodějnic. (foto: K. Šafářová)

60 let přátel Slavie

Autor: Jarda Tomša

Odbor přátel Slavie před šedesáti lety zásadním způsobem ovlivnil organizaci, která přímo financovala Slavii a přispěla k její záchraně.

Slavia se potácela ve 2. lize, byla nežádoucím klubem, nosila jméno Dynamo a v klubu nebyly peníze. Na stadion v Edenu si dělali zásluh Bohemians. Celé Slavii hrozil zánik. Tisíce slávistů, kterým nebyl osud klubu lhostejný, na jaře roku 1964 založily Odbor přátel, největší a nejstarší fanouškovskou organizaci, která Slavii zachránila. Klub nemohl nosit své jméno od roku 1953 a ani nesměl užívat své sešíváné dresy. Slavia byla vyhnána z Letné, kde vznikla ochranná zóna okolo památníku J. V. Stalina! Slavia našla azyl ve Vršovicích, kde stával vyhlášený lunapark. Podzim ročníku 63/64 mnoho radosti nepřinesl a mužstvo klesalo tabulkou k sestupovým příčkám, a dokonce chtěli Slavii spojit s Dynamem Pankrác. Slavii neměli tehdejší mocipáni rádi, protože to byl spolek intelektuálů – například Karel Effa, Ilja Bezruč, Martin Růžek, Bohumil Hrabal, Milan Kundera, Arnošt Lustig, Eduard Maken, zpěváci Milan Chladil, Karel Štědrý, Ivetta Simonová, Slávek Procházka a další dobří umělci a sportovci.

V sobotu 21. března 1964 literární časopis „Plamen“ svolal Besedu, které se zúčastnili internacionálové v čele s Pepi Bicanem a Františkem Pláničkou, spisovatelé, herci, zpěváci a všichni příznivci Dynama. Přišlo přes tisíc lidí, další se nevešli. Na masové schůzi, svolané redakcí Plamene, po zveřejnění odpovědělo přes sedm tisíc příznivců, kteří založili Odbor přátel Slavie. Umělci shromáždili finanční prostředky, díky nim se podařilo udržet hvězdy Jana Lálu a Karla Nepomuckého. K nim se přidal po složení vojny v Dukle František Veselý. Dynamo na podzim přebral trenér Franta Ipser. 20. září 1964 v 9 hodin se v sále Slovanského domu konala ustanovující schůze Odboru přátel Slavie. Existence Slavie i stadionu zůstala v Edenu.

Fotbalista Marek Icha.
(FK Pardubice)

Vážím si toho, že v našich řadách je také Marek a jeho otec, Ichovi. Všichni mu držíme v K. Řečici a Veselí n. L. palce, aby se mu v 1. lize a repre dařilo!

Dovětek Jardy Tomši

Jsem v Odboru přátel Slavie od r. 1984 a spolupracoval jsem s panem Čapkem a paní Zíkovou. Když se boural starý stadion, tak jsem pomáhal „zachraňovat“ věci (dnes jsou v muzeu Slavie), které jsme stěhovali do tehdejšího zimního stadionu. Později mě požádal Honza Čapek, abych se pokusil v K. Ř. a Veselí n. L. založit odbočku přátel Slavie. Podařilo se to s dalšími slávisty a letos už slavíme 9 let od založení. Letos 22. června se zúčastníme turnaje v malé kopané odboček z celých Čech a Moravy. Akce se koná na hlavním stadionu Slavie. Věřím, že budeme úspěšní. V naší odbočce je nás celkem 44 členů.

13. rybářské závody pořádané ČRS, z. s., MO Kardašova Řečice

Autor: Petr Semerád, předseda ČRS, z.s., místní organizace K. Řečice, ředitel závodu

V sobotu 11. května 2024 proběhl již 13. ročník našich rybářských závodů. Tyto závody jsou určeny především pro členy MO Kardašova Řečice a počet startovacích míst je limitován, protože závody se pořádají většinou v místech, kde jsou omezené možnosti lovu. Proto není od věci zamluvit si účast okamžitě po oznámení termínu závodů. Letos jsme vyzkoušeli úplně nové místo v Novosedlech nad Nežárkou. Rybník u fotbalového hřiště máme od obce Novosedly ve výpůjčce zdarma a v těsné blízkosti je i prostor s výčepem a toaletami, takže závody probíhaly ve vysoce komfortním prostředí.

Účastníci rybářských závodů v Novosedlech nad Nežárkou. (foto: P. Semerád)

Počasí slibovalo dobré podmínky pro rybolov, a co slíbilo, to také splnilo. Prezentace s placením zápisného začala ihned po příjezdu ředitele závodu v 6:00. Závodníků se nakonec sešlo 23, což byl maximální možný počet vzhledem k velikosti vodní plochy. Je na místě podotknout, že díky štedrosti sponzorů, je naše místní organizace zatížena jen minimálně, co se týká financování závodů. Ceny obdrželo všech 23 závodníků.

Proto bych rád poděkoval našim sponzorům, kterými jsou: Město Kardašova Řečice, obec Novosedly nad Nežárkou, DELTA Kardašova Řečice, a. s., Radek Holeček, Petr Tupý (jednatel naší MO), rodina Lískovcova. Výše uvedeným touto cestou velice děkujeme a věříme, že nám do dalších let zachovají přízeň.

Závody jsou oznamovány každý rok na Členské schůzi (ČS) v březnu a další pozvánky ani plakáty už nezveřejňujeme. Zmínka před závody proběhne ještě na WhatsAppu. Bohužel, účast na ČS je zhruba 20 osob (do 10 % členské základny), což má za výsledek, že zhruba 200 členů neví, co se v naší organizaci plánuje a jak si vedeme.

Ale zpátky k závodům. Po prezentaci si každý vylosoval číslo místa k rybolovu, ředitelem byly přečteny propozice závodu, a pak už se jen čekalo, až se každý přemístí na své určené stanoviště. V 7:00 byl vyhlášen začátek závodu. Závod probíhal ve dvou kolech (po dvou hodinách) s přestávkou. Po přestávce si každý vylosoval nové stanoviště. První tři místa obsadili rybáři následovně: 1. Petr Vobořil (K. Řečice), 2. Patrik Dušák (Novosedly n. N.), 3. Pavel Vyčítal st. (Novosedly n. N.). Největší rybu ulovil František Trčka (K. Řečice) - kapr 56 cm.

V těchto závodech jde především o zábavu, a tu si, doufám, všichni užili. Závody byly již třinácté v pořadí a opět se vydařily, včetně počasí. Věříme, že příští rok v květnu bude podobná účast a přízeň sponzorů zajistí tak štědré ocenění pro závodníky, jak tomu bylo zatím pokaždé. Petrův zdar!

Kapr v luftě 2024

Autor: Milan Karas, Modelářský klub Kardašova Řečice

V sobotu 1.6. proběhl na modelářském letišti v Pleších u již sedmnáctý ročník setkání leteckých modelářů a ukázka jejich modelů pro nás modeláře a samozřejmě pro veřejnost. Na úvod bych měl říci dvakrát „Uff“. Pročpak? No zaprvé, že se nic nestalo, poněvadž spojení velkých modelů a přítomnost veřejnosti je vždy určitou sázkou do loterie z pohledu bezpečnosti, a zadruhé, že skoro dokonale klaplo počasí, byť byl avizován déšť, ale díky našim úpěnlivým pohledům na oblohu se déšť slitoval a spadnul někde jinde.

V sobotu ráno ještě mírně sprchlo a od osmi hodin byl déšť pryč a přípravy vrcholily. Jakési váhání modelářů se vytratilo a všichni začali připravovat své stroje. Velice nás potěšilo, že stejně jako v jiných letech, kdy bylo ukázkové počasí, přijížděli plynule diváci a čekali na začátek celé show.

V jedenáct hodin se celý kolotoč rozjel naplno a jeden model střídal na obloze druhý, a tak to běželo až do večera. Letecká vystoupení byla zpestřena i shazováním bonbonů z modelů

Kapr v luftě 2024. (archiv MK KŘ)

pro děti, což je vždy velká radost a velká legrace. Děti měly možnost i soutěžit o drobné modelářské ceny od sponzorů. Prostě vše běželo krásně až do samého večera. Smutným okamžikem byl pád letadla Jirky Jarolímka, který je naším každoročním účastníkem. Tentokrát si bohužel odvázel jen cenu útěchy. Ale i tyto okamžiky bohužel patří k modelářskému životu. Naše přání je, aby jich bylo co nejméně.

Rád bych na závěr poděkoval všem, co se na této, dnes již republikově vyhlášené, akci podíleli. Hlavní poděkování patří mým kolegům, kteří již dlouho dopředu sháněli a zařizovali vše potřebné a nutné. Pak samozřejmě i všem sponzorům a především modelářům ze všech koutů republiky, kteří přijeli své modely prezentovat před námi, a samozřejmě před veřejností.

Rád bych vyzvedl ochotu paní starostky našeho města, která nám zapůjčila vybavení, které pro takovou akci potřebujeme, a jsme za to velice rádi. Stejně tak nám pomohli svou účastí místní hasiči, neboť „čert nikdy nespí“. Obec Pleše rovněž zapůjčila své vybavení a plešská hospoda čepovala a prodávala od rána až do večera pro všechny diváky i modeláře. Mohl bych dalšími sponzory popsat další stranu textu, ale to není smyslem tohoto ohlédnutí. Zopakuji, že si přízně všech sponzorů velice

vážíme a uvědomujeme si, že bez jejich pomoci by tato akce nešla uspořádat.

Na úplný konec jsem vždy psal pozvánku až na podzimní akci pro děti a rodiče, kterou je tradiční drakiáda. Tentokrát udělám změnu, protože se na našem letišti můžeme sejít s diváky již koncem tohoto

Kapr v lufi 2024. (archiv MK KŘ)
měsíce, konkrétně 29.6. od 9:30, kdy se na našem modelářském letišti pořádá Mistrovství republiky pro kategorii F3D, FSE, F3T – pylonové modely. Komu se letecké modelářství líbí a chce si užít trochu adrenalinu, přijďte se na tuto super rychlou soutěžní kategorii podívat.

-INZERCE

Daruji dámské kolo Stadion, šicí stroj Lada nebo starší stůl na stolní tenis.

mobil: 728 448 374

Hledám šikovnou spoluhráčku či spoluhráče na míčový sedmiboj do Jindřichova Hradce na sklonku října. mobil: 728 448 374

Květoň na cestách, tentokrát u protinožců

Autor: Květoň

Tak zase rajzuju se strejdou po světě, tentokrát jsme až v daleké Austrálii. Jeden den jsme odletěli z Prahy, další den dorazili do Dubaje, a teprve třetí den do Melbourne a pak hned do Canberry. Dubaj je skoro kousek od Dauhá, kde jsem byl se strejdou už předloni, ale Melbourne a Canberra jsou na druhé straně zeměkoule a ještě na jižní polokouli, takže v poledne je tu sluníčko na severu, zatímco u nás doma na jihu. A je tu ledacos jinak, třeba teď je tu pěkný a docela příjemný podzim, listí na stromech žlutne a opadává a brzy prý bude zima.

U nás se Australanům říká protinožci, já ale nevím proč. Kupodivu to neví ani strejda, a ten ví všechno, a když to neví, tak dělá, že to ví. Všichni tu visíme ze zeměkoule nohama dolů a chodíme po hlavě jako já na fotce. Strejda už má z toho úplně ošoupanou lebku.

Ti Australani se mají. U nás doma je to samej holub a straka, a jen tu a tam sýkorka, rorýs či vrabec, ale tady v Austrálii lítají celá hejna papoušků kakadu, co mají na hlavě pěkné číro z peří. Jsou pěkně velcí, strejda pravil, že by se nevešli ani do naší nové trouby v novém kachlovém sporáku, jenž máme v Křečici. Kdyby Australani tušili, co takový papoušek stojí u nás, brzy by tu nezůstal ani jeden. Naštěstí to ještě nezjistili.

Papoušek kakadu se vyznačuje již zmíněným čírem, příšerným řevem a tím, že vždy uletí, když ho chcete vyfotit. A tak máme zatím jen fotku nějakýho voklováka, co vydává zvuky jako loskuták, co ho mají v Praze v Nuslích u Bansethů a jenž hostům na setkání sděluje, že Gusta je ptáček.

Taky jsou tu divné stromy, co vypadají, že neshazují jen listí, ale i kůru, a taky stromové

přesličky prý podobné těm, co strejda zná z Kuby.

O víkendu jsme šmejdili po australském hlavním městě, co se jmenuje Canberra. Když byla vyhlášena Austrálie coby samostatný stát, nemohli se lidé z Melbourne domluvit s lidmi ze Sydney, které z těchto měst bude hlavní, a tak založili Canberru.

Nejdříve jsme zastavili u tržnice, která dříve fungovala jako autobusové depo, a vedle byla i sklárna. Já jsem ale ještě chrněl v autě, protože na mne bylo ještě moc brzy, tak vím jen to, že v tržnici ukazovali živého berana a živou lamu a byla tam fůra pletených věcí včetně výrobků místního kroužku pletení, který reprezentovaly velmi popletené bábinky. Aspoň strejda to tvrdil.

A pak jsme jeli omrknout australský parlament. Loni už jsem viděl ten nejdůležitější na světě, americký, co je ve Washingtonu, kde jsem byl taky se strejdou, ale tehdy nás nepustili dovnitř, protože už bylo pozdě. Tentokrát pozdě nebylo, a tak jsme šli.

Hned u vstupu musel strejda vyložit všechno z kapes a sundat i pásek z kalhot, no jako na letišti, a vyndal z kapsy i mne a před užaslým zrakem policisty mne umělecky naaranžoval na

Květoň visící se Zeměkoule.

tác s věcmi a poslal tác i se mnou do takový budky, kde to blikalo a kde zjistili, že v sobě nemám žádnou výbušninu ani nůž. Já to ještě nikdy neviděl, protože obvykle na těch letištích chrním v batohu, a tak jsem se zvědavě rozhlížel, a najednou jsem byl venku. Škoda, že zrovna tam se fotit nesmělo.

A pak jsme courali po budově. Ono je to tedy víc budov dohromady a je to všechno pěkný. Viděli jsme sál pro nějaká mecheche, viděli jsme zasedací síně sněmovny i senátu. Dokonce jsem potkal i Betyнку, jak strejda říká britské královně, která tedy bohužel už umřela, měla na starosti i Austrálii. Tahle nebyla ani živá, ani duch, ale socha a nebyla si moc podobná. Taky tam mají vystavený celý parlament postavený z Lega. To muselo dát práce, a přitom taková blbost. Ale povedlo se to. Nás se strejdou by to určitě bavilo.

Mají ten parlament moc hezkej. Jen tam couralo moc lidí, a když jsme si chtěli něco vyfotit,

Květoň před parlamentem.

nakýblovali se tam zřejmě nějací Indové a vůbec je nezajímalo, že tam nejsou sami.

Další víkend jsme se byli podívat kus za Canberrou do rezervace. Nejdřív jsem si myslel, že strejda s kolegy zamluvil stůl v restauraci, ale tohle byla rezervace přírodní a jmenovala se Tidbinbilla.

Byl jsem docela zvědavý, jak bude strejda při výšlapu funět, ale výšlap na Říp je proti tomu vysokohorská túra. Tedy pravil tak strejda, já jsem na Řípu ještě nebyl, strejda tam prý byl kdysi s rodinou a pak s nějakou tetou, než našel tu tetu, co s ním teď bydlí.

Ale teď jsme nelezli na Říp, ale po rezervaci, má to infocentrum a záchody a kolem sebe plot a strejda si v tom infocentru koupil čepici, aby se mu nepřipekla holá hlava, co mu skoro všude kouká z vlasů.

Strejda pravil, že když se nebudeme chovat jako průměrná australská rodina s rozmazlenými a uřvanými dětmi, tak uvidíme i klokany. Pamatuju si, že když

Květoň v parlamentu.

jsem byli v Praze v IKEA, tak tam byl Klockan a byly to hodiny, tak jsem se koukal, kde se v trávě válejí hodiny, a žádný jsem nemohl najít, až mi strejda prozradil, že klokan nejsou hodiny, ale zvíře, a že na rozdíl od hodin nechodí, ale skáče. A u všech medvědů, já jsem je najednou viděl a strejda je viděl a jeho kolegové taky. Klokani se váleli v trávě a neskákali, občas nějaký stál a drbal se na břichu, a zvedli se a začali skákat, až když jsme přišli moc blízko.

Taky jsem viděl koalu. To je takovej jako docela malinkej ušatej medvěd, ale strejda pravil, že to není medvěd, ale stejně jako klokan pytlíkovec, totiž vačnatec. Sedí na větvi blahovičnicku a je imrvěre něco jako ožralý, protože

žere jen listí blahovičnicku, a to je v podstatě jedovatý, ale koalovi to nevadí a je happy, což je anglicky. A když nežere, tak spí. To má společný s pandami, co jsme je viděli loni ve Washingtonu, ale ty jsou jenom líný, protože ty žerou bambus, a ten jedovatý není.

Taky jsme se zajeli podívat do zoologické zahrady. Už jsem několik zoo viděl, dokonce i tu v Horní Pěně u Jindřichova Hradce, ale tahle byla asi nejhezčí.

Viděli jsme samozřejmě klokany, dokonce i stromového klokana, co leze po stromech a pracky má jako zápasník, a wombata, co kadí kostičky, ale tasmaný čerti se před námi schovali a australská paní, co šla zrovna k těm čertům na návštěvu, nám říkala, že čerti jsou furt zalezlí a že je to loterie, když je chcete vidět. A tak jsme je neviděli. U těch jsem se bál, protože vím, že čerti mají kopyto, chrastí řetězem, říkají blblbl a přes rameno mají pytel, ale strejda mne uklidnil, že tihle čerti nic takového nemají a nedělají, že jsou to zvířátka a že je jich pořád míň a míň, na což strejdův kolega odvětil, že kdyby něco dělali, tak by jich bylo víc a víc, ale použil slovo, které jsem neznal, tak nevím, co měl na mysli. Jo, a tasmaný čert je taky vačnatec, takže pytlíkovec bude

Australský klokan.

asi ten normální čert, co chodí v prosinci s Mikulášem a andělem, protože mívá ten pytel, do kterýho strká zlobivé děti, už je mi to jasný.

Po zoo jsme zajeli na oběd, na nákup a pak už domů, protože na strejdova kolegu leze rýmička, což je údajně nejnebezpečnější nemoc, která člověka může potkat. Na strejdu prý taky něco leze, ale já jsem si ničeho nevšiml a teta zůstala doma. Ale

strejda se rád léčí, i když mu nic není.

Ještě tu budeme skoro měsíc, je to dlouhý, už se strašně moc těšíme domů. Strejdovi chybí tlačěnka, knedlíky a teta, mně bráchové Evžen, Rudolf a Zlatoň a nám oběma ta naše Křečice. Doma je totiž nejlépe. Už aby byly prázdniny! Tak se loučím a posílám pozdravení za sebe i za strejdu! Váš Květoň.

Všude dobře, doma nejlíp

Autor: Veronika Slaninová

Cestování. Sen naprosté většiny lidí. Mladých (chceme napřed procestovat a poznat svět, až potom se usadit), ale i starších (za našeho mládí jsme nikam nesměli, teď máme šanci to dohnat). Občas mám pocit, že mít na sociálních sítích fotky z pláží nebo štítů hor je jakási společenská povinnost. Lidé šetří, kde se dá, dokonce si berou půjčky, jen aby se k tomu moři podívali. A nebo aby si v zimě zalyžovali na alpském prašanu. Případně obojí, protože dovolenou u Mácháče přece nikoho neohromí.

V tomto směru jsem asi vážně podivínka. Vždycky se mi nejvíc líbilo, obrazně řečeno, za humny. Tam vznikaly ty nejhezčí zážitky. Moje rané dětství se odehrávalo v době, kdy se prakticky nikam nesmělo. Tenkrát jsme jeli dva dny vlakem do Bulharska – jedna z mála možností, která se dala využít - k tomu vysněnému moři. Hned po příjezdu na Zlaté písky u mě propukl oboustranný zánět uší, takže si pamatuji jen ukrutné bolesti a zahnědlé turecké záchody. Jinak to bylo možná super... Ale u Velkého rybníka nebo na Meteli na kostkované dece s balíčkem karet a máslovými sušenkami mi bylo zkrátka líp. Takže za mě dovolená v kempu na Mácháci může být naprostou peckou!

Později se už cestovat smělo. Poznala jsem moře i velehory. A stejně se zase nejvíc těšila na tábor u Nežárky, na Šumavu, do Beskyd, Krkonoš nebo

Jizerských hor. A taky na jižní Moravu. V té naší krásné malé zemičce je stále co objevovat.

Ono cestování ve svém důsledku není asi ani tak o tom, kam jedete, ale s kým jedete nebo koho tam poznáte. Obyčejné opékání buřtů v Masarykově háji se může proměnit v zážitek, na který budete dlouho se smíchem vzpomínat a naopak dovolená u moře s kyselým a otráveným člověkem upadne hodně rychle v zapomnění.

Zkusím tedy zhodnotit, co všechno může toulání po světě člověku přinést, o co ho může

obohatit. A nebo naopak – o co nepřijde ten, kdo z jakýchkoliv důvodů zůstává doma.

Výhody cestování po světě:

- Můžete zmizet dostatečně daleko od kohokoliv a čehokoliv. Z pustého ostrova v Tichém oceánu vás šéf nejspíš do práce neodvolá. Místo šéfa si můžete dosadit libovolnou osobu – pruderní manželku, nenasytnou milenkou, tchýni (cokoliv z toho i v mužském či nebinárním rodě), roztomilé potomstvo.
- Můžete si zaplavat ve slané vodě. Záměrně píšu zaplavat,

Autor: Diana Zadáková.

protože pokud byste se chtěli jen omýt, stačí vám k tomu vlastní vana a pytlík soli. Ale ve vaně se plave blbě, to uznávám. Za vydatnou slanou koupačkou je tedy opravdu nutné kus popojet (případně popoletět).

- Cestováním za hranice naší země můžete zjistit, že vám jinde bude líp. Že je vám bližší jiné klima, jiná mentalita, jiný styl života. Že se víc doma cítíte třeba mezi Maory na Novém Zélandu. Nebo mezi neony Los Angeles. A klidně se můžete rozhodnout, že tam zkusíte žít, ať už jde o Maory nebo neony.

- Můžete si otestovat vlastní limity. Jakou nadmořskou (nebo podmořskou) výšku ještě snesete, jak vysoké nebo nízké teploty jste schopni přežít, jakou stravu vydrží váš trávicí systém. Tohle všechno se u nás testuje hůře, pokud tedy za zkoušku trávicího systému nepovažujete měsíc stravování v rychlých občerstveních, případně měsíc na instantních nudlových polévkách z pytlíku.

- Poznáte odlišné kultury a zvyklosti. Někde je všechno, šlape přesně jako švýcarské hodinky, jinde se hodina sem nebo tam vůbec neřeší. Můžete proniknout do tajů různých kuchyní – psa, klokana nebo krysu si musíte v našich podmínkách připravit leda sami (výjimkou byl pečlivě naservírovaný Bóbika), v dalekých krajích jsou podobné pochoutky na jídelním lístku běžné.

- Vyzkoušíte si, jak moc dobré nebo špatné jsou vaše jazykové znalosti. A nebo zjistíte, že žádné nepotřebujete, protože v případě nouze se domluvíte pantomimou,

případně po pár panácích i libovolným domorodým jazykem, o němž jste doposud neměli tušení, že ho ovládáte.

- Pokud se chystáte cestovat „pouze“ po Evropě, nepotřebujete prakticky nic. Jenom občanku, platební kartu s dostatečným obnosem na účtu, adekvátní datový tarif v mobilu a kvalitní cestovní pojištění. Takže nic speciálního oproti tuzemské dovolené.

Nevýhody cestování po světě:

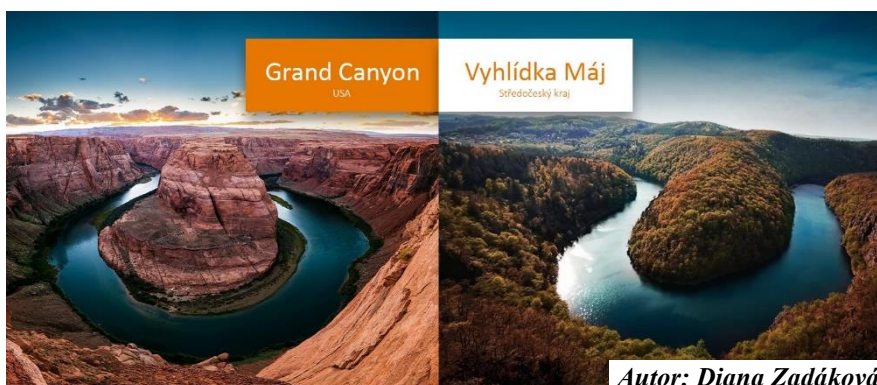
- Je potřeba na to mít čas. Musíte si u zaměstnavatele vyjednat čerpání dovolené. O prázdninách to někdy bývá boj. Nejen se šéfem/šéfovou, ale i s ostatními kolegy na pracovišti. Počet dní dovolené je omezený a cesta kolem světa se za týden stihnout nedá. Pokud nejste digitálními nomády, kteří mohou pracovat na notebooku odkudkoliv, nemáte zkrátka moc možností, jak zmizet někam na půl roku.

- Stojí to dost peněz. Takový týden na sjezdovkách pro celou rodinu není zrovna za pár korun (přitom na běžkách je to zadarmo a podle mě o dost hezčí). Ani letecká dovolená u moře s cestovkou v režimu all inclusive není za pakatel. Pravda, zahraniční cesta se dá zlevnit tím, že s malým batůžkem vyrazíte na

jakékoliv velké letiště (Praha, Vídeň, Mnichov) a až na místě koupíte letenky, které budou zrovna k mání. Cílová destinace je tak do poslední chvíle překvapením, zato vás let do Norska může vyjít na pouhých pár stokorun. Cesta je ovšem teprve začátkem utrácení. Musíme připočítat výdaje za ubytování a stravu. Někdy se stane, že je letenka za pár korun, ale ubytování za rozumné peníze v dané destinaci prostě neseženete. A tak co se ušetří na letenkách, to se zase utratí za ubytování.

Dobrodružství se dá velmi zlevnit, pokud se rozhodnete jet stopem a v batůžku si ponesete vlastní spaní. Rodině s dětmi ale kamionáči nejspíš nezastaví a stan se taky nedá postavit všude. V centru Paříže budete kolíky do dlažby zatloukat docela těžko.

- Někdy má člověk strach z cestování „jen“ kvůli jazykové bariéře. Pravda, ani ten, kdo umí jakž takž anglicky, není zachráněn. Angličtina vás rozhodně nespasí všude. Ke znalosti ruštiny je lepší se v současné době nehlásit. Německy se domluvíte jen u našich sousedů v Německu a Rakousku, případně v části Švýcarska. Občas je zkrátka nejužitečnější již zmíněná

Autor: Diana Zadáková.

pantomima, takže ochotníci jsou ve výhodě. S těmito strachy ale mohou pomoci výtvarníky techniky – mobil s překladačem vás podrží, když dojde na lámání chleba. Jen to chce trochu novější model než tlačítkovou Nokii 3310.

- Občas někoho stresuje určité nepohodlí, které pramení z neznalosti zvyklostí a mentality dané země. Někde je vše svázáno přísnými pravidly a běda jak je porušíte! Jeden příklad za všechny – ve Švýcarsku určitě nezkoušejte vyhazovat tříděný odpad do kontejnerů v neděli. Jinde zase neřeší nikdo nic. Zejména dopravní předpisy. Půjčení auta a zvládnutí provozu v některých zemích je opravdu jenom pro největší flegmatiky. Totéž může platit i pro použití hromadné dopravy, to také někdy bývá jenom pro otrlé.

Tady může hodně pomoci internet a různé blogy nebo stránky o cestování. Po jejich důkladném pročtení si zhruba uděláte obrázek, co můžete očekávat a jestli na to psychicky máte nebo ne. Pokud tedy nejedete na letiště se záměrem koupit ty nejlevnější letenky do náhodné destinace. Tam vám nezbyde, než se prostě rychle otrkat.

- Bezpečnostní situace. Ano, prostě si musíme připustit, že ve všechny destinace jsou bez rizik.

Někde hrozí gangy migrantů, jinde hurikány nebo zemětřesení a v dalších zemích třeba tropické nemoci, medvědi nebo smrtelně jedovatí hadi a pavouci. Při tuzemské dovolené se setkáte maximálně se zloději (právě kvůli nim jsou v prodeji kódovatelné visací zámky na zamykání zipů u stanu - to je jistě geniální a opravdu obtížně překonatelný bezpečnostní prvek!) a nakaženými klíšťaty, občas je k vidění zmije. Pravda, vlastně už i ten medvěd – na Zlínsku. Proto si prosím i na tuzemskou dovolenou kupte rolničku proti medvědům. Bude podobně účinná, jako ten zámek na zip stanu, ale aspoň budete mít pocit, že jste pro své bezpečí udělali maximum.

Cestování po zemích českých:

To mě prostě baví nejvíc. Máme tu přece tolik krásných míst! A všechna prakticky „za bukem“. Co všechno tedy můžeme ocenit při křižování naší zemičky?

- Vzdálenosti. Odevšud se poměrně snadno a rychle dostaneme zpátky domů, pokud se něco přihodí. Nejsme vázáni na letenky, trajekty, nečekají nás tisíce kilometrů. Je jen na vás, zda prozradíte okolí, že jste v dosahu a ne na opačné straně polokoule...

- Máme nejpreciznější turistické značení na světě (pravda, v tom s námi jedou i bratia Slováci). Ve

většině zemí najdete jen jednu barvu, většinou červenou. Případně žádnou. A ukazatele hodně sporadicky. U nás se prakticky nemůžete ztratit. A když, tak jenom na chvíli, vždycky zase brzy narazíte na turistické značení nebo civilizaci.

- Naše zdravotnictví. Když už se něco nepříjemného přihodí, záchranka u vás bude do pár minut. A kvalitně se o vás postará. Někde v amazonských pralesích byste se pomoci vůbec nedovolali, případně byste po několika hodinách strávených v britské čekárně dostali bez bližšího vyšetření doporučení, ať si koupíte paralen.

- Smíme tu volně sbírat lesní plody a houby. Jinde by vás kýbl borůvek mohl vyjít hodně drah.

- Máme tu jednu z nejhustších vlakových sítí na světě, vlakem se pohodlně dopravíte prakticky kamkoliv. Sice většinou se zpožděním, ale dopravíte. A když už do nějaké vesničky nejede vlak, autobus tam pojede určitě. Buť jen jednou za den. Ale pojede.

- Za zmínku stojí i možnost kdekoliv si nakoupit. V každé větší vsi fungují večerky s otvírací dobou sedm dní v týdnu. Rozmáhá se nám tu trend samoobslužných prodejen otevřených nonstop. Tam si při nočním nákupu pohlíďte, zda máte dostatečně nabitý mobil. Jinak vás aplikace zamkne v prodejně a nákup se protáhne do ranních hodin, než vás přijde někdo vysvobodit.

- Prakticky všude tu teče pitná voda. I do záchodů. Zatímco v cizině abyste se báli napít nebalené vody, u nás si jí do lahve můžete natočit bez obav.

Autor: Diana Zadáková.

- Všude se domluvíme. Tedy – skoro všude. Protože nejhorší ze všech kolizí je srážka s blbcem. A s blbcem se nedomluvíte ani když budete oba používat češtinu.

- Nemusíme se bát hurikánů. Hrozí nám tu maximálně sem tam tornádo. To samé platí o zemětřesení. Na Karlovarsku se zem občas zachvěje (a není to nutně způsobené jen vášnivým políbením zamilovaného páru), ale asi to není nic, čeho bychom se měli děsit. Chrlicí sopka nám tuzemskou dovolenou také nejspíš nepřekazí. Ani vlny tsunami.

- Díky změnám klimatu se tu nejspíš brzy dočkáme i změn ve složení flóry. Za pár let možná budeme moci stanovat v olivových hájích, podél cest porostou nejen jablka, ale i pomeranče. Takže ani za exotickými rostlinami nebude nutné jezdit nikam na jih.

- A nemusíme jezdit ani na sever, pokud chceme vidět noční oblohu s roztančenou polární září. Slunce je letos na jedenáctiletém maximu své aktivity, takže podívaná, která se nám naskytla v noci z 10. na 11. května, se ještě může zopakovat.

Původně jsem plánovala, že se za polární září vydám koncem září do Švédska. (Ta čeština je

krásná, proč se září jmenuje září? Protože září?) Už nemusím! Nakonec jsem jí viděla tančit po obloze skoro celou noc, byla úžasně viditelná z kopce jen maličký kousek nad Kardašovou Řečicí. Bylo to vskutku velkolepé, zadarmo a nebyl na to potřeba ani den dovolené. A cestovní kanceláře pořádající zájezdy za polární září teď nebudou mít co žrát.

Tak co, jaký typ jste vy? Cestovatelé, nebo Honzové, co se drží spíše doma a i tu latinu si raději procvičí tady? Sud kulatý – rys tu pije – tu je kára – ten tu ryje.. poznáváte pohádku?

Koneckonců, oni ti Honzové mají tak trochu pravdu. Tady u nás totiž máme skoro celý svět jako na dlani. Vážně! Mimo polární záře, saharského písku v ovzduší, alpského klimatu (Krkonoše), písečných dun (Vlkov), blankytně modré vody (pískovny Cep, lomy po celé republice) můžeme být pyšní i na další unikáty. Věděli jste, že tu máme jednu z nejhezčích pěších stezek v Evropě? A skoro za humny? Stezka Lužnice má certifikaci Leading Quality Trails Best of Europe.

Stezka Českem je také nádherná a bude stále zvelebována různými zastaveními a přístřešky k přenocování. Pokud byste se rádi toulali místy, která nejsou

zatím moc turisticky „profláklá“ a je tam nádherná krajina, velmi doporučuji Železné hory. Krajinou jsou podobné Šumavě, jen tam skoro nepotkáte živáčka.

A jakže je to s tím celým světem? Kde ho tady hledat? Cituji přímo ze stránek kampaně Světové Česko:

Do exotických koutů celého světa se s portálem Kudy z nudy dostanete snadno a za chvíli: Světové Česko zve na výlety třeba na horu Fudži, do údolí Moravského Toskánska, lesů České Kanady nebo romantických zahrad malého Versailles. Víme i o Bílém domě, který vypadá jak vystřižený z amerického Washingtonu, skalních věžích z pohádkové země Narnie nebo o soutěskách českého Grand Canyonu. Někde je to hříčka v detailu, jinde zajímavý snový příběh anebo podobnost čistě náhodná. Čtěte a užívejte si společně s námi #SvětovéČesko.

Tak co, bude to pro vás inspirace? Vydáte se za originály do ciziny a nebo raději za zmenšeninami tady u nás, doma? Pro lepší představu přikládám pár fotografií.

Ať už se rozhodnete jakkoliv, přeji vám šťastnou cestu, spoustu úžasných zážitků a návrat domů ve zdraví. Užijte si krásné léto!

Londýn a stará dobrá Anglie

Autor: Milena Zikešová a “účastníci zájezdu”

Ve dnech 28. 4. – 3. 5. 2024 se žáci z osmých a devátých tříd zúčastnili zájezdu do Velké Británie.

V neděli 28. 4. jsme po obědě odjeli přes SRN, Belgie a Francii do Londýna. Ve francouzském Calais jsme se nalodili na trajekt a nejužším místem Lamanšského průplavu pluli 34 km do oblasti Kent. Ranní sluníčko krásně nasvítlo Bílé útesy doverské.

V pondělí 29. 4. už jsme procházeli Londýnem a objevovali jeho krásy – Greenwich, Monument, St. Paul's Cathedral, Millenium Bridge, The Globe, HMS Belfast, Tower Bridge. V podvečerních hodinách jsme jeli lanovkou a k našemu autobusu londýnským metrem. Neskutečné množství lidí, přestup, nikdo se neztratil. Drželi jsme se pohromadě, klíště by mezi námi nepropadlo. Autobus nás zavezl na tzv. meeting point, kde na nás čekali náhradní rodiče s paní Lindou, která s úsměvem bedlivě dohlížela na všechno hemžení se zavazadly.

Úterý 30. 4. se stal dalším slunečným dnem. Sdělovali jsme si zážitky z první anglické večere, jak jsme se domlouvali. Odjeli jsme do půvabného městečka Chichester a do vojenského přístavu Portsmouth. Prohlédli jsme si obrovskou loď Victory, procházeli jsme doky.

Středa 1. 5. byla ve znamení výletu do Brightonu. Mořský svět nás okouznil, viděli jsme menší žraloky, želvy, klauny očkáté nebo-li rybku „Nemo“. Pokračovali jsme na molo, kde leckdo z nás ochutnal Fish and Chips. Posilnění jsme odjeli na prohlídku Královského paláce. V podvečer jsme z věže i360 pozorovali Brighton z výšky 135 metrů. A zpět na meeting point, kde už čekaly naše anglické rodiny. Poslední večere, balení a ...

A byl tu čtvrtek 2. 5. Se všemi zavazadly jsme nastoupili do autobusu a odjeli do Londýna. Loučení s hostinskými rodinami bylo dojemné, někde ukápala nejedna slzička. Čekal nás poslední den. V hrabství Východní Sussex jsme se procházeli po křídových útesech Sedm sester. V Londýně znovu jeli metrem, pozorovali parlament, Westminster Abbey, Trafalgarské náměstí, Leicesterské náměstí, Piccadilly. Vyhlídka na hlavní město Anglie z Londýnského oka se stala top zážitkem. Buckinghamský palác a parkem St. James k metru.

Tower Bridge. (archiv ZŠ)

Big Ben. (archiv ZŠ)

Čekala nás cesta domů. V pátek 3. 5. v odpoledních hodinách jsme přijeli do Kardašovy Řečice.

Každý den jsme nachodili 13– 17 km. Počasí ve Velké Británii se reklamovat nedá. My bychom nereklamovali ani minutu. Věřte nevěřte, nepršelo nám ani jeden den, prostě z pekla štěstí, naše pláštěnky zůstaly suché a nepoznaly anglický vítr a déšť.

Přečtěte si postřehy účastníků zájezdu.

- Krásná vzpomínka na pláž, kam jsme se vypravily s rodinou, učení českých slovíček, hlášky naší průvodkyně. *KŠ*
- Mně se nejvíc líbilo v rodině, výuka češtiny. Krásný výhled z Londýnského oka, příjemné nakupování, všichni byli milí, hodní. Krásné památky a příroda. *AK*
- **Školní výlet bez masa:** Školní výlet do Londýna byl plný zážitků a dobrodružství. Během tří dnů jsme nachodili spoustu kilometrů. Největším překvapením byla rodina, u které jsme přespávali. Holky měly příjemnou babičku, která se o ně hezky starala. My jsme měli rodinu veganů. Rodina nejedla maso, vejce a ani nepila mléko. Teda ano, ale ovesné. K jídlu jsme měli cereálie s ovesným mlékem, veganskou pizzu. Marmeládu a burákové máslo si dlouho nedám, protože jsme ho měli s toustem každý den k obědu. "Nejlepším" jídlem však byly zeleninové párky. Rodina měla tři psy. Celou dobu jsme přemýšleli, co žerou. Bohužel jsme to nezjistili, zůstalo to pro nás záhadou. I když se rodina snažila celé tři dny, vegany z nás neudělali. *VC*
- Tento výlet snad ani nejde popsat slovy. Nikdy by mě nenapadlo, že v náhradní rodině bude nám volně přístupný kadeřnický salón a rodina bude tak fajn. Super zážitek na celý život. *LF*
- V Anglii jsme si to opravdu užila. Měly jsme velmi vtipnou mamku Stacy, která nám vařila moc dobré jídlo a tatku Raula, který nám jídlo vždy ohříval. S lidmi ze zájezdu byla také legrace, třeba

London Eye. (archiv ZŠ)

když jsme byli uvězněni v metru, nebo krmili racky. *KL*

- **Nečekaný návštěvník:** Druhý večer jsme s Terkou večerely v malé jídelničce. Vyprávěly jsme si zážitky z daného dne a jedly kuřecí řízky s hranolky. Najednou se Terka podívala do chodby, kudy právě prošel kocourek Noby s něčím velikým v tlamě. Zaraženě se na mě podívala a oznámila mi, že kocour chytil králíka. Nevěřicně jsem se na ni podívala, protože kde by ho sebral? Rychle jsme se zvedly, zapomněly na večeri, zjistily, že kocour vběhl do našeho pokoje a my běžely za naší hostitelkou. Rychle jsem se snažila ze sebe „vysypat“, co se právě stalo. Paní

se nevzrušeně zvedla (nejspíš si myslela, že jde o myš) a až poté, co jí Terka zopakovala, že jde o králíka, se zarazila a zeptala se „A rabbit?“ (Králík?). Obě jsme jí přikývly a vedly jí k našemu pokoji. A opravdu, za skříní byl malý králík. Paní jej odchytila do sítě a pak jsme ho uložily do přepravky pro kočky a daly mu napít a najíst. Ještě několik minut poté jsme byly všechny tři opravdu překvapené, že kocour přinesl králíka. Králíkovi se nic nestalo a o víkendu si pro něj přijela dcera naší hostitelky. S paní jsme si opravdu moc rozuměly a i díky králíčkovi jsme se velice sblížily. Takže aniž

bychom chtěly, jsme získaly třetí babičku. TS

- **Život bez masa:** Po příjezdu z Londýna na meeting point si nás vyzvedla rodina. Nikoho z nás nenapadlo, co se nám chystá otec rodiny říct. Provedl nás malinkým domkem a pozval k večeři, usedli jsme ke stolu. Vegani, kteří maso a živočišné produkty ani vidět nechtěli. Jako první jídlo jsme měli pizzu, veganskou. A ráno? Veganskou snídani. Byly to cereálie s ovesným mlékem. Večer zas a znovu veganskou večeři, veganské párky s bramborovou kaší. Párky chutnaly jako rozemletá zelenina. Hurá, těstoviny s rajčatovou omáčkou a veganským sýrem k večeři. Ráno jsme dostali větší veganskou svačinu a žádnou veganskou snídani, protože jsme museli být dříve na meeting pointu. Po příjezdu do ČR mě čekal talíř řízků a tak jsem přerušil veganskou dietu. JS

- **Ztracena na North Greenwich:** Byl to náš poslední večer ve Velké Británii. Vystoupili jsme na zastávce metra North Greenwich a šli jsme si nakoupit do Tesco a poté na toaletu, nic zajímavého. Moji tři kamarádi Vítek, Jonáš a Terežka se rozhodli jít dřív do autobusu, protože se jim na toaletu nechtělo. Takže z našeho

Tower Bridge. (archiv ZŠ)

zájezdu jsem tam zbyla já, moje kamarádka Lucka, p.u. Zikešová a p.u. z N. Včelnice. Když jsem po chvíli vyšla z toalety, musela jsem jít pryč, protože tyto toalety snad pamatovaly vylovení v Normandii. Řekla jsem si: „Počkám na ně u metra“. A tak jsem čekala, čekala a čekala a Lucka s p. učitelkami nikde. Šla jsem se podívat k toaletám (velmi nerada), jestli tam náhodu ještě nejsou. Nebyly. Stála jsem tam asi 3 minuty, než mi došlo, že už budou v autobuse. Začala jsem panikařit. Chodila jsem sem a tam pořád dokola a nemohla jsem najít náš černý autobus. Prolezla jsem všechny uličky až na jednu. Tak jsem si řekla: "Třeba to bude

ta ulička, kterou se dostanu k autobusu". Došla jsem na konec a najednou se tam objevila kamarádka Terežka s p.u. Zikešovou. Byl to ten nejlepší den v mém životě. Okamžitě jsem běžela za Terezkou a s plácem jsem ji obejmula. Byla jsem ráda, že je vidím. P.u. mě pohladila po rameni a říkala: "Už je dobře." Uklidnila jsem se a šly jsme do autobusu. Zpětně se tomu směji, ale v dané situaci mi do smíchu nebylo. Rozhodně to byl nejsilnější zážitek z Greenwich. Celý zájezd byl nezapomenutelný, moc jsem si ho užila, splnil se mi sen. TŠ

Účastníci zájezdu. (archiv ZŠ)

Den zdraví

Autor: Lenka Míchalová

Ve dnech 9. a 10. května se na naší základní škole konal Den zdraví, 9. 5. pro 1. stupeň a 10. 5. pro 2. stupeň.

Naše pozvání přijaly paní Mgr. Tereza Koutská, koordinátorka Státního zdravotního ústavu pro podporu zdraví a studentky Zdravotně sociální fakulty v Českých Budějovicích. Naši žáci a žákyně se pohybovali ve skupinkách po jednotlivých stanovištích a seznamovali se s první pomocí, péčí o chrup, prevencí nemocí, úrazů a závislostí, vyzkoušeli si připravit zdravý jídelníček, jak žít aktivně a sportovat. Starší žáci a žákyně také absolvovali tzv. onkoprevenci zaměřenou na samovyšetřování a tím předcházení vážnému onemocnění nebo jeho záchytu v raném stadiu. Vše bylo zajímavé, například: stárnutí obličeje dlouhodobého kuřáka, jeho plíce, druhy návykových látek a jejich negativní vliv na vnitřní orgány a mozek, brýle simulující opilost, omámení LSD, kokainem, heroinem nebo marihuanou.

Na závěr si děti na 1. stupni mohly vyplnit nebo vybarvit různé pracovní listy, ve kterých si zopakovaly, co se ten den naučily.

Výlet do Třeboně

Autor: Radim Pecha

Žáci 7.A a 7.B se v úterý 16. dubna vypravili do lázeňského města Třeboň. Počasí žákům moc neprálo, ale náladu si zkazit nenechali, jelikož program byl nabitý zajímavými akcemi. Hlavní destinací byla Záchraná stanice živočichů Třeboň, ve které na žáky čekala soukromá prohlídka celé zvířecí zotavovny. Zblízka žáci mohli vidět slepou volavku, jednokřídlého netopýra, zraněného havrana, labuť s „andělským“ křídlem, husu s poškozeným zobákem, jednoookou sovu a další volně žijící zvířata, která by bez záchranného týmu nepřežila. Po procházce městem a jeho blízkým okolím žáci zavítali do místního zámku, kde absolvovali komentovaný zámecký okruh – Rožmberské renesanční interiéry. Mohli tak na vlastní oči spatřit alchymistickou laboratoř, kunstkornu a knihovnu Petra Voka, fraucimor, jídelnu a dvořanskou světnici.

Listování

Autor: Radim Pecha

Naši šestáci a sedmáci zavítali 26. dubna do Divadla Oskara Nedbala v Táboře. Na program bylo scénické čtení MŮJ PŘÍBĚH: 9,58 (USAIN BOLT) z rubriky LiStOVáNí. LiStOVáNí strlí do dalších neobjevených žánrů, a to přímo do dvou – do sportovní literatury a životopisu. Kniha vypráví o nejrychlejším sprinterovi všech dob, Usainu Boltovi - nejrychlejším člověku na světě. Účinkovali Lukáš Hejlík a Alan Novotný, kteří velmi vtipným a originálním způsobem zaujali všechny diváky.

Den zdraví. (archiv ZŠ)

Den zdraví. (archiv ZŠ)

Žáci ZŠ v záchranné stanici v Třeboni. (archiv ZŠ)

Žáci šesté a sedmé třídy v Táboře. (archív ZŠ)

Sbírka pro Rolničku

Autor: Lenka Míchalová a žáci a žákyně 9. A/B

Výtěžek sbírky ve všech 11 městech Jihočeského kraje, kde se sbírka konala, byl 259 280 Kč, z toho v Kardašově Řečici pro Rolničku žáci a žákyně 9. tříd vybrali krásných 11 723 Kč.

I když bylo vybráno pro konání sbírky nejhorší možné počasí, naši žáci a žákyně byli stateční a nevzdali to. Patří jim velké poděkování. Jak nám bylo oznamováno již před sbírkou, výtěžek sbírky bude použit na nákup nového mikrobusu pro službu dopravy. Díky loňskému ročníku sbírky a darům ostatních dárců bude mít Rolnička prostředků k dispozici dost, aby mohla mikrobusem zakoupit. Tedy i díky naší iniciativě zůstanou služby dostupné těm, kdo je potřebují nejvíce – dětem a dospělým s mentálním a kombinovaným postižením z celého Táborska. Děkujeme všem spoluobčanům za spolupráci a za štědré dary.

Jihočeský zvonek 2024

Autor: Věra Šichtová

Jihočeský zvonek se letos konal 24. dubna 2024 v Jindřichově Hradci. Jedná se o soutěž žáků základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií ve zpěvu sólo a v seskupeních (duo, trio, kvarteto). Soutěží se ve čtyřech věkových kategoriích. Až do 7. ročníku základní školy jsou povinným repertoárem dvě lidové písně, jedna bez doprovodu a jedna s libovolným nástrojovým doprovodem

Reprezentantky řečické školy na Jihočeském zvonku. (archív ZŠ)

(ne playback). Od 8. ročníku ZŠ mohou žáci pokračovat ve zpěvu lidových písní, nebo se zapsat do kategorie volného výběru, ve které je umožněno zazpívat jednu libovolnou píseň (kromě lidové). V této volné kategorii lze využít nástrojový nebo reprodukováný hudební doprovod nebo zpívat bez doprovodu. Časový limit pro vystoupení je max. 3 minuty.

Když jsme se zorientovaly v propozicích okresního kola pěvecké soutěže, zvažovaly jsme, jaký repertoár zvolíme. V kroužku „Zpíváme si pro radost“ jsou dívky z druhého stupně, které, popravdě řečeno, k lidovým písním moc netíhnou. Na soutěž se ale podívat chtěly dvě žákyně, jedna ze šesté třídy, jedna z osmé. Dívka z osmé, Anička, si mohla zvolit píseň, jakou chtěla. Ale šestáčka Anežka, duší spíše rockerka, musela přijmout podmínky soutěže, nebo zůstat doma. Jenže jak jinak získat zkušenosti, než tím, že „jedeme na zkušenou“? A tak jsme jely. Anežka si s sebou vezla svou kytaru, na kterou se při jedné ze dvou lidových písní také doprovázela. Anička měla v zásobě flashku s nahraným reprodukováným doprovodem.

Přijely jsme ráno vlakem do Jindřichova Hradce, v ZŠ Štítného jsme z účastníků soutěže byly jako první, a tak jsme mohly sledovat vše od začátku až do konce. Viděly a slyšely jsme dlouhou řadu vystoupení na skutečně vysoké hudební úrovni. V mnoha případech byla znát spolupráce základních škol se základními uměleckými školami, byla vidět správná technika dechu, hlasy byly výborně pedagogicky vedené k vědomé pěvecké technice. Za tuto přípravu poděkovala v závěru Mgr. Ivana Písařová, organizátorka soutěže, pedagogům a zmínila, že v této přípravě jsou „hodiny a hodiny práce navíc“. Anežka získala bronzové pásmo, Anička si trofej neodvezla, ale školu reprezentovaly obě dívky se ctí. Gratulujeme.

Den Země – 22. duben

Autor: Jana Sobotková

Mezinárodní Den Země jsme tradičně oslavili i na naší škole. Pro děti z 1. stupně byl připraven dopolední program – celkem 6 stanovišť zaměřených na poznávání přírody, lidského těla i osvěty k třídění odpadu. Společně s deváťáky děti prošli všechna stanoviště s přehledem!

Žáci 7. tříd bravurně zrekonstruovali kontejnery na tříděný odpad, které máme rozmístěny na chodbách školy, a pod vedením svých třídních učitelů k nim vytvářeli informační cedule. Ostatní žáci 2. stupně se vypravili do okolí našeho města na sběr odpadků. Všem, kteří se jakkoliv podíleli, patří velké díky!

Den Země. (archiv ZŠ)

Jarošovská keramika. (archiv ZŠ)

Jarošovská keramika

Autor: Jana Marešová

Dne 15.5.2024 se žáci sedmých tříd vypravili na exkurzi do firmy Jarošovská Keramika s.r.o. Po příjezdu nás přivítala paní majitelka a řekla nám něco k historii budovy i samotné keramice. Seznámila nás s pracovním procesem výroby jejich keramiky od samotného mletí materiálu v bubnech starých přes sto let, přes lití do

sádrových forem až po začištění výrobků, glazování, malování a následné vypálení v peci, která má přes 1000 stupňů. Děti pokládaly otázky a paní všechny ochotně zodpověděla. Dozvěděli jsme se i spoustu zajímavostí jako např. to, že štětečky na malování glazurou jsou dělané z veverčích ocásků či to, že bubny na mletí materiálu nepotřebovaly za celých sto let ani jednu opravu.

Po prohlídce celého areálu dostaly děti možnost si samy hrneček vyrobit. Očistily ho po vyndání z formy, následně vyliily vnitřek glazurou a pak namalovaly dle vlastní fantazie. Paní Dvořáková z Jihočeské hospodářské komory, která nám celou exkurzi umožnila, nám slíbila, že nám hrnečky po výpalu přiveze.

Exkurze v keramičce. (archiv ZŠ)

Exkurze v keramičce. (archiv ZŠ)

Exkurze Budvar

Autor: Tomáš Bartoš

Žáci devátých tříd v K. Řečici navštívili ve čtvrtek 16. 5. pivovar v Českých Budějovicích. Viděli přesnou výrobu piva od samého počátku. Nejprve viděli studnu, ze které se čerpá voda na výrobu piva, a pak se podívali, jak se pivo vaří. Prohlédli si místní sklepy, kde pivo leží a kvasí. Na závěr si prohlédli lahvárnu, kde se pivo stáčí do skla, plechu, nebo do tanků.

Exkurze Temelín

Autor: Jitka Tláskalová

V pondělí 13. 5. se vybraní žáci 9. tříd zúčastnili exkurze do JE Temelín. V kinosále informačního centra je paní průvodkyně seznámila s historií i současností jaderné energetiky u nás. Celou elektrárnu, včetně reaktoru a chladicí věže, si žáci prošli pomocí virtuální prohlídky. Na závěr žáci pozorovali jednotlivé druhy radioaktivního záření obsaženého v atmosféře pomocí mlžné komory.

Po přednášce následovala prohlídka expozic, kde si žáci mohli na modelu vyzkoušet ovládání reaktoru, vyřešit různé fyzikální testy nebo prohlédnout videa.

Žáci ZŠ na exkurzi v Temelíně. (archiv ZŠ)

Žáci ZŠ na exkurzi v Temelíně. (archiv ZŠ)

Protidrogový vlak

Autor: Nela Rejhonsová

V úterý 21.5. deváté třídy navštívily protidrogový vlak ve Veselí nad Lužnicí. Mysleli jsme si, že to bude další nudné povídání o tom, jak jsou drogy a alkohol nebezpečné. Ale nakonec to bylo velmi zajímavé. Když jsme přišli, tak jsme dostali telefony, ve kterých byly dotazníky s otázkami, na které jsme odpovídali po celou dobu prohlídky. Vlak měl 6 vagónů a 4 kinosály, kde jsme se pokaždé koukali na úryvek z filmu o osobě drogově závislé. Vagóny byly zajímavě stavěné. Byla tam věznice, bar, nebo vybourané auto. Připadalo mi to velmi kreativní a naučné. Velmi se mi to líbilo.

Žáci ZŠ ve Veselí n. L. na akci „Protidrogový vlak“. (archiv ZŠ)

Zprávy z řečické družiny

Autor: Veronika Fišerová

- Začátek března se ve všech odděleních školní družiny nesl ve stejném duchu, a to přípravou jarní dekorace. Vyzdobili jsme okna, vestibul i schodiště různými jarními motivy.
- K MDŽ (8.3.) děti vyráběly drobné dárečky - kytičky, přáníčka...

- V polovině měsíce jsme si pro děti připravili zábavné soutěžní odpoledne „ROZJEZDY PRO HVĚZDY“. Každý si připravil nějakou disciplínu, ve které vyniká, a předvedl se ostatním. Nakonec jsme celé odpoledne společně zhodnotili a každý si odnesl malou odměnu za snahu a odvahu.
- Závěrem měsíce jsme se soustředili na Velikonoční tvoření. Celý týden jsme vyráběli různé zápichy, slepičky, zajíčky a práníčka, které si děti odnesly domů. Také nechyběly zvyky a tradice, které jsme si připomněli.
- Duben začal CESTOU ZA POHÁDKOU - POHÁDKOVÝM TÝDNEM. Děti malovaly nejoblíbenější pohádkovou postavu. Soutěžily ve skupinkách v hádání pohádek. Společně jsme hráli pohádková pexesa a různé hry zaměřené na pohádky.
- 22.4. „DEN ZEMĚ“ - děti pracovaly ve skupinkách na společném projektu, který jsme poté vystavili na chodbě ŠD.
- V květnu 12.5. – DEN MATEK: výroba dárečků pro maminky. Paní vychovatelky s dětmi vyráběly sádrové odlitky, které si poté i nabarvily a ozdobily. Také srdíčka a různé jiné tvary ze samotvrdnoucí hmoty. Děti si daly velmi záležet.
- Hlavním úkolem a cílem tohoto měsíce bylo vytvořit obrázky z celoroční hry SAFARI a vyzdobit plot školní družiny. Podílela se všechna oddělení. Děti vybarvily zvířata, vystříhly a paní vychovatelky už jen zalaminovaly a navěsily na plot. Výsledek splnil očekávání. Plot ožil a děti byly nadšené.
- Na konci měsíce se některé děti zúčastnily i družinových výletů. I. a III. oddělení navštívilo zážitkový park ZEMĚRÁJ v Kovářově a II. a IV. oddělení park Robinson v Jihlavě.

Družina na výletě v Kovářově. (archiv ZŠ)

EkoScroll
www.ekoscroll.cz

Kotle automatické na uhlí a pelety

Kotle na dřevo

ČESKÉ KOTLE 20 let tradice

Ekodesign

Výrobce:
EkoScroll
Santiniho 17/27, 591 02 Žďár nad Sázavou
tel: 734 574 589, 731 654 124, e-mail: info@ekoscroll.cz

ČISTÍRNA PEŘÍ

RENOVACE STARÝCH A VÝROBA NOVÝCH
PÉROVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

- Čistíme peří účinně a zároveň šetrně
- každou zakázku čistíme samostatně
- **čištění peří** na strojích L. H. Lorch
- **české – 100% bavlněné** sypkoviny
- **20** barevných provedení

www.peri-mares.cz

Bližší informace a příjem
zakázek v **Kardašově Řečici:**

ŽELEZÁŘSTVÍ, DOMÁCÍ POTŘEBY
Jablonského tř. 76

(proti COOPU)

po-pá 8–16.30

so 8–11.00

Tel.: 607 225 535

Činnost hasičů K. Řečice

Autor: Lenka Heřmánková

▪ Hasičský ples

16. března proběhl tradiční Hasičský ples 2024. K tanci a poslechu hrála kapela CRASH.

▪ Soustředění mladých hasičů v Úbislavi

Ve dnech 28. - 31. března proběhlo "velikonoční" soustředění mladých hasičů v Úbislavi. Toto soustředění bylo zaměřeno na trénink na nadcházející soutěže - požární útok, závod hasičské všestrannosti a brannosti. Dále byly uspořádány dva výlety. Jedno odpoledne bylo o společných hrách a večer proběhla diskotéka. Při výletech se děti podívaly na Trýjezerní slat' a výběh s vlky (Srní). Každé ráno před snídaní proběhla rozcvička. Tentokrát nám počasí přálo a po celou dobu svítilo sluníčko. Soustředění se zúčastnilo celkem 28 dětí ve věku 5 -18 let. Toto soustředění bylo uspořádáno ve spolupráci s DDM J. Hradec. Myslíme si, že se soustředění vydařilo a už se těšíme na další. Tímto bych chtěla poděkovat všem vedoucím mládeže a dalším členům SDH, kteří se podíleli na tomto soustředění a dále za finanční podporu městu Kardašova Řečice.

▪ Závod TFA pro mladé hasiče v Hamru u Chlumu u Třeboně

Pro všechny děti z našeho SDH to byla 20. dubna premiéra těchto závodů. Počasí nás potrápilo, ale to děti neodradilo od skvělých výkonů. Závodu v různých kategoriích se z našeho SDH zúčastnilo 9 dětí. Kategorie mladších dívek se zúčastnilo celkem 5 závodnic. Závodnice

Mladí hasiči na závodě TFA v Hamru. (archiv SDH)

Mladí hasiči na závodě TFA v Hamru. (archiv SDH)

Mladí hasiči na závodě TFA v Hamru. (archiv SDH)

z našeho SDH - Sára Doubravská obsadila 1. místo a Zuzka Dubová 2. místo. Naši zástupci v kategorii mladších chlapců se umístili – Jakub Tománek na 1. místě, David Pugner na 3. místě a Dominik Vaňas na 10. místě z celkových 13 závodníků. V kategorii středních dívek se umístila Amálka Kracíková na 8. místě z 18 závodnic. A v kategorii starších dívek se umístila Nela Fertálová na 2. místě, Adélka Skalníková na 5. místě a Bára Dubová na 8. místě z 14 závodnic. Celkem si děti odvezly 5 medailí. Výkony všech dětí byly skvělé.

▪ Zdobení a stavění májky

Ve spolupráci s dětmi a městem Kardašova Řečice proběhlo 30. dubna ozdobení a postavení májky. Májka byla přes noc uhlídána. Dále naše jednotka zajistila dozor při pálení čarodějnic.

Stavění májky. (archiv SDH)

Okresní soutěž dorostu v Popelíně. (archiv SDH)

▪ Okresní soutěž dorostu v požárním sportu

Dne 4. května jsme vyrazili se čtyřmi dorostenkami na okresní soutěž v požárním sportu do Popelína. Zastoupení jsme měli v kategorii mladších a starších dorostenek. V kategorii mladších dorostenek se naše děvčata umístila: na 3. místě Bára Dubová, na 2. místě Terka Šestáková a na 1. místě Nelča Fertálová. V kategorii starších dorostenek obsadila Pája Bejnová 1. místo. Závodníci z prvních míst postupují na krajské kolo, takže v letošním budeme mít dva zástupce na krajském kole, které proběhne 16.6.2024 v Českém Krumlově.

▪ Závod TFA pro mladé hasiče v Hluboké nad Vltavou

Soutěžní víkend pokračoval v neděli 5. května, kdy jsme vyrazili s částí mladých hasičů na další závody TFA JUNIOR. Tyto závody proběhly v Hluboké nad

Vltavou. Kromě našich mladých hasičů se na start postavili závodníci z Hluboké nad Vltavou, Nových Homolí, Vitějovic, Nové Bystřice, Hamru, Stříbrce, Hluboké u Borovan, Mladé Vožice, Purkarce, Bechyně, Horní Stříteže, Hrdějovic a dorazila i výprava ze středočeské Vlašimi a zástupci Vejprnic z Plzeňského kraje. Závodu se zúčastnilo celkem cca. 180 dětí rozdělených do 11 kategorií. Naš sbor měl zastoupení v 6 kategoriích a ve 4 z nich se dětem podařilo vybojovat místo na stupních vítězů. Trať byla fyzicky náročnější, ale žádné z dětí závod nevzdalo a doběhlo do cíle.

Mladší dívky: Sára 3. místo, Zuzka 7. místo.

Mladší chlapci: Kuba 3. místo, David 5. místo, Kuba 13. místo.

Střední dívky: Amálka 12. místo.

Starší dívky: Nela 3. místo, Bára 8. místo, Adélka 10. místo, Domča 12. místo, Leonka 13. místo.

Starší chlapci: Sebastian 12. místo.

Dorostenky: Pavla 2. místo, Anička 3. místo.

Těm týmům, které měly účastníky alespoň ve čtyřech kategoriích, spočítali pořadí a zvítězily hasičské sbory, které měly závodníky na nejvyšších místech. Vítězem se tak stal domácí SDH Hluboká nad Vltavou, druhý byl SDH Nové Homole, třetí Purkarec a těsně pod stupni vítězů na bramborovém postu se umístilo naše SDH.

▪ TFA Kardašova Řečice

Dne 25. května proběhl v K. Řečici 0. ročník závodů TFA. Závodu se zúčastnilo celkem 37 závodníků rozdělených do kategorií muži (18 – 34 let a 35 let a více), ženy a dorost. Tímto bychom chtěli poděkovat sponzorům: Město Kardašova Řečice, Pivovar Bohemia Regent spol. s r.o., Sportovní klub Kardašova Řečice, Fontea a.s., RM GASTRO s.r.o., NATURALPROTEIN s.r.o., GARNEA a.s., Izolace Chvojka, Fruko-Schulz s.r.o.

Co je to TFA: Toughest Firefighter Alive je silový víceboj, který simuluje práci hasičů, a to včetně plné hasičské výstroje. Původní myšlenka vznikla v USA, kdy si hasiči z plánovaného testování nových plicních automatik udělali soutěž v plné polní. Závodní trať TFA je složena z několika úseků. Každý z úseků obsahuje disciplíny simulující zásahovou práci hasičů. Tahání hadic, motání hadic, tahání figuríny, nošení závaží, překonání bariéry, ale také výběhy do výškových budov.

TFA závody v Kardašově Řečici. (archiv SDH)

TFA závody v Kardašově Řečici. (archiv SDH)

Pořadí	Jméno	Sbor	Čas
Kategorie muži do 34 let			
1.	Jan Völfl	Rudolfov	04.08.86
2.	Martin Mrzena	Behcyně	04.11.99
3.	Jakub Brousil	Lom	04.20.26
Kategorie muži nad 35 let			
1.	Jakub Semrád	Mladá	04.22.36
2.	Petr Cihlár	Bojiště	04.40.58
3.	Jiří Soukup	Sedlice	06.30.88
Kategorie ženy			
1.	Lucie Černá	Hlubová n. V.	06.03.23
2.	Denisa Kodousová	Choustník	07.08.97
3.	Sabina Šimečková	Choustník	07.57.07
Kategorie dorost			
1.	Petr Dostál	Hlubová n. V.	03.44.79
2.	Martin Dvořák	K. Řečice	04.10.69
3.	Petr Vachel	Hlubová n. V.	05.37.33

Výsledky 0. ročníku závodů TFA v K. Řečici.

Po celou dobu má závodník kompletní zásahový oblek, zásahovou obuv, rukavice, helmu a dýchací přístroj jako zátěž. Ženské kategorie pak nesou drobné odlišnosti v použití výstroje či úlevy na trati, jako je lehčí závaží, kratší tahání

figuríny a podobně. Největší překážky, jako je osmdesátakilová figurína a dvoumetrová bariéra, je však čekají stejně jako muže. Po startu čekají na závodníka disciplíny, které mají simulovat běžnou práci hasiče a podrobit závodníka absolutnímu fyzickému

vypětí. Samotná trať může obsahovat různé disciplíny a překážky, rozdělena bývá na silovou a vytrvalostní část. Silová část obsahuje právě zmiňovanou figurínu, úder kladivem, nošení závaží a podobně. Vytrvalostní část pak zpravidla obsahuje běhy, a to buď na dálku, ale mnohem častěji do výšky - do

nejvyšších pater výškových budov.

▪ Den technických sportů na letišti Soběslav

Část našich členů se 25. května postarala na této akci o jedno stanoviště. Děti si vyzkoušely stříkat ze džberovek na cíl,

prohlédly si část naší techniky, vyzkoušely zásahový oblek a přilbu, a pak pro ně bylo nachystáno pár otázek zaměřených na znalost tísňových čísel a prevenci předcházení požáru. Za odměnu děti dostaly omalovánky a sladkost.

Mladí hasiči na soustředění v Úbislavi. (archiv SDH)

Výjezdy JSDH K. Řečice a výjezdová jednotka

- 29. 4. 2024 – požár hrabanky v lese, Újezdec, dále na místě zasahovali HZS Soběslav
- 30.4.2024 – dozor při pálení čarodějnic v K. Řečici
- 7.5.2024 – dozor při ohňostroji v K. Řečici
- 13.5.2024 - AED
- 15.5.2024 – požár podrostu v lese, jednalo se o požár podrostu v lese u Velkého Závistivého rybníka. Hořelo na rozloze cca. 50x200m. Naše jednotka se podílela přímo na hašení v lese a dále zřídila stanoviště pro čerpání vody na

rybníku Popelov. Dále na místě události zasahovali hasiči z HZS J. Hradec, HZS Soběslav, JSDH J. Hradec, JSDH Pluhův Žďár.

- 16.5.2024 – požár podrostu v lese – jednalo se o požár podrostu na stejném místě jako předešlý den.
- 18.5.2024 – spadlý strom přes cyklostezku za rybníkem Dubný
- 20.5.2024 - AED
- 1.6.2024 – hasičský dozor, Kapr v luftě, Pleše

Požár podrostu v lese u Velkého Závistivého rybníka. (archiv SDH)

Světáci rozzářili Řečici

Autor: Radka Volfová - režisérka, fotografie -

"Když Praha za noci zazáří neonem." Tedy spíše Kardašova Řečice. Neonový nápis Světáci a tóny titulní písně Praha lákaly všechny diváky do řečického kulturního domu, kde jsme se v posledních měsících svědomitě a intenzivně připravovali na nové dobrodružství. Od první zmínky o ztvárnění legendární české komedie Světáci Zdeňka Podskalského z roku 1969 uběhl asi rok a půl, od první zkoušky necelé čtyři měsíce, a my jsme 26., 27. dubna a 3. května naši píli a snahu představili v plné parádě.

Ale že to vždy nebyla jednoduchá cesta! Kromě večerů a nocí strávených na řečických prknech, která znamenají svět, usínání nad scénáři, bolestí břicha od smíchu a nekonečného ladění sebemenších detailů všichni dokázali, že jsou divadelníci s velkým D a pro představení jsou ochotni obětovat opravdu hodně. To nám všem dokázal například Michal Dvořák, který kvůli ztvárnění jedné z hlavních rolí, fasádníka Petrtýla, obětoval i svou figuru. Od prvních zkoušek do premiéry přibral osm kilo a své nové tělo poodhalil i divákům.

Právě u výběru rolí vše začalo. Tváře a osobnosti řečických ochotníků skvěle zapadly do filmových postav a bylo úžasné sledovat, jak se herci s každou zkouškou více sžívají se svými rolemi, každým vtipem jsou jim blíže a propůjčují jim i kousky sebe. Sama jsem měla možnost si jednu malou roličku stříhnout a Světáky jsem tak zahajovala z pódia s výhledem na publikum, ale řeknu vám, i při pouhém stolování v Diplomatu Grillu jsem byla pořádně nervózní. Herecké role tedy raději přenechám zkušenějším a klaním se všem za neuvěřitelné výkony. Například Mirka Filipová si ztvárněním vrchní v Diplomatu Grillu a restauraci Šalanda, prodavačky v krejčovství U Adama a studentce v knihovně vysloužila titul nejpřevlékanější postavy Světáku. Mít k tomu na starosti obsluhu i krejčovství není žádná legrace! Nemohu opomenout ani Karolínu Filipovou, kterou nám v průběhu týdne odvezla sanita a vrátila nám ji po třech dnech rovnou na pódium, ovšem lehčí o slepé střevo. To je prostě ukázkové divadelní nadšení.

O hudební aranžmá, které doprovázelo celé představení, se postaral Honza Dvořák, kterému tímto moc děkuji. Ruku k dílu, tedy spíš hlas do písní, propůjčili i sami ochotníci. A jednoduché to s nimi opravdu nebylo! Zatímco

I hodiny stolování byly součástí výuky emeritního profesora Dvorského (Petr Nekut). Zleva: Honza Petrtýl (Michal Dvořák), Gustav Prouza (Pavel Pech) a Tonda Skopec (Milan Karas).

Studentky knihovny s emeritním profesorem Dvorským (Petr Nekut). Zleva: Barbora Budíková, Elena Zavadilová, Miroslava Filipová a Karolína Filipová.

se náš obývací na jeden víkend proměnil v nahrávací studio, vystřídal se u nás snad půlka souboru. A poznat to bylo i na zkonsumovaných nápojích. Kolik u nahrávání padlo lahví prosecca a slivovice na kuráž, to raději ani prozrazovat nebudu. Bystrému uchu jistě neunikla ani živá klavírní hudba Eleny Zavadilové, která doplňovala atmosféru při noblesním stolování v Diplomatu Grillu.

Plní napětí, natěšení i nervozity jsme se sešli poslední dubnový pátek za prozatím ještě zataženou oponou a doufali v co nejlepší uvedení Světáků. Strachy jsem trnula nejen u ohnivých vzplanutí, ke kterým díkybohu nemusel ani jednou vyjždět hasičský sbor, ale také s nástupem každé nové tváře a scény. Tři zcela obyčejní fasádníci Gustav Prouza (Pavel Pech), Tonda Skopec (Milan Karas), a Honza Petrtýl (Michal Dvořák) se pod vedením emeritního profesora Dvorského (Petr

Nekut) stali i v Řečici opravdovými pány. Tedy alespoň na jeden jediný večer, při kterém se snažili udělat dojem na dívky s nevalnou pověstí Božku (Jana Chvojková), Marcelu (Jana Marešová) a Zuzanu (Barbora Volfová), ze kterých se dámy na úrovni snažila vytvořit kuplířka Trčková (Eliška Vítová). I milenec Jaroušek (Tomáš Karas), který oproti filmu omládl asi o 40 let, předvedl na jevišti pravé rodeo a skvěle zahrál temperamentního náruživého milence s velkou kuráží. Prostě vše proběhlo na výbornou, Světáci až na zlomeniny a naraženiny odcházejí či odjíždějí s pocitem noblesy a štěstí, a když přišel závěr a my se klaněli před nadšeným publikem, ovace nebraly konce. A tak tomu bylo nejen u premiéry, ale u každého představení. Jak tomu bývá zvykem, každé představení bylo unikátní, u všech jsme se ale nasmáli z plna hrdla a užili si každý moment na scéně i mimo ni.

Ani se mnou to ochotníci ale neměli vždy lehké. Pro vydařené divadlo jsem totiž občas schopná zvýšit hlas, být nepříjemná a jít i přes sliby. Například po Jindřichovi VIII. jsem slíbila synovi Ondrovi, našemu zvukaři a osvětlovači, že další divadlo bude maximálně o jedné scéně a jedné písničce a že nebudu mít ke každé stránce patnáct poznámek. No, nepovedlo se. Tak mu to snad splním někdy příště. Ale on má ty svoje čudlíky stejně rád.

Cítím nepopsatelnou hrdost a děkuji všem, kteří se na tomto představení podíleli. Všichni jste ukázali, že jste lidé se srdcem na správném místě a s divadelnictvím v krvi. Dokázali jste, že i v malém městě může vzniknout velké

Zleva: Dámy s nevalnou pověstí Marcela (Jana Marešová), Zuzana (Barbora Volfová) a Božka (Jana Chvojková). V pozadí kuplířka Trčková (Eliška Vítová) a vrchní restaurace (Miroslava Filipová).

"Tak já tam nemám lešení?" Zleva: milenec Jaroušek (Tomáš Karas), kuplířka Trčková (Eliška Vítová) a nadstrážmistr (Petr Zavadil).

umění spojené s pořádnou legrací. Poděkování patří nejen mým herecům, ale také lidem, kteří jsou vidět až při závěrečné děkovačce. Jsou to lidé, kteří se starají o zvuk, světla, inspicí, nápovědu, kulisy, ošacení, účesy, makeup, vstupenky a další velmi podstatné drobnosti, bez kterých by Světáci nebyli Světáky.

V neposlední řadě bych ráda poděkovala vám, našim divákům. A že vás bylo! Tři plné sály! Přijeli jste se na nás navíc podívat ze všech koutů Česka. Váš smích

a milá slova jsou pro nás tou největší odměnou a doufám, že na Světáky vzpomínáte s úsměvy na tváři a melodií některé z písní na rtech stejně jako my. A jak je to s námi? Nám hraní už teď moc chybí a i díky vašemu zájmu jsme se rozhodli, že vás na podzim v Řečici jako Světáci rozesmějeme znovu. O tom, kdy a kde budeme zářit, vás budeme informovat na našich sociálních sítích.

Zleva: Honza Petrtýl (Michal Dvořák), Božka (Jana Chvojková), Tonda Skopec (Milan Karas), Zuzana (Barbora Volfová) a Marcela (Jana Marešová). V pozadí vrchní Diplomát Grillu (Miroslava Filipová).

Tým Světáci 2024. (archiv DS)

Hrad a zámek
Jindřichův Hradec
10. 8. od 20:00
předprodej:
na pokladně hradu a zámku od 1.7.

uvádí
klasickou divadelní komedii Carla Goldoniho
v režii Karla Zaviáče

LHÁŘ

léto a podzim 2024

Otáčivé hlediště
Týn nad Vltavou
25., 26., 27. a 28. 8.
od 20:30
předprodej: www.dsoltavan.cz

Divadlo U Kapličky
České Budějovice
6. 10. od 19:00
předprodej: www.cbsystem.cz

Kulturní dům
Veselí nad Lužnicí
20. 10. od 19:00
předprodej: info@kd-veseli.cz

POJĎTE SE VRÁTIT O 30 LET ZPÁTKY DO DIVOKÝCH DEVADESÁTEK

DIVADELNÍ SOUBOR J. K. TYL VÁS SRDEČNĚ ZVE NA LETNÍ TANEČNÍ ZÁBAVU POD
HVĚZDAMI VE STYLU 90. LET

27. 7. 2024 OD 20:00 NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI
HRAJE SECOND SERVICE BAND
STYLOVÉ OBLEČENÍ VÍTANO

Aerobic Team Kardaška

Autor: Jana Míchalová, trenérka

V lednu odstartovala naše další závodní sezóna, na kterou jsme se vydaly se sestavou s názvem „The Greatest Showman“. Pro tuto sestavu jsme se inspirovaly filmovým muzikálem z cirkusového prostředí. V závodní sestavě letos cvičí 10 holek, jsou to: Anna Kodymová, Kateřina Kodymová, Eva Kolářová, Michaela Kolářová, Karolína Machová, Natálie Marková, Nela Svobodníková, Zuzana Šašková, Eliška Viturková a Aneta Vobořilová.

Celkem jsme se zúčastnily jedenácti závodů, ze kterých jsme si přivezly 4x zlatou medaili, 2x stříbrnou medaili, 4x bronzovou medaili a jednu medaili bramborovou. V lednu jsme se zúčastnily soutěže „Česko se hýbe“ v Českých Budějovicích, odkud jsme si přivezly druhé místo. V únoru jsme pak zavítaly do Milína u Příbrami, kde jsme získaly také druhé místo. V únoru jsme ještě soutěžily na soutěži „Česko se hýbe“ v Jindřichově Hradci, kde jsme získaly místo první. V dubnu jsme soutěžily v Táboře a Dolních Břežanech na soutěži „Mia Festival“. V Dolních Břežanech jsme se umístily jako třetí, v Táboře jsme pak získaly místo první a postup na celorepublikové finále této soutěže do Prahy. V květnu jsme soutěžily v Českém Krumlově a v Českých Budějovicích, kde jsme na obou závodech získaly první místo a zároveň jsme si z obou závodů pojistily postup na pražské finále. Třetí místo

Aerobic Team Kardaška. (archiv AT)

Aerobic Team Kardaška. (archiv AT)

jsme si pak přivezly ze závodů v Dačicích a v Praze. Na konci května jsme se zúčastnily soutěže „Chodovské berušky“ v Praze, odkud jsme si přivezly medaili bramborovou. První červnový den jsme se pak vydaly na celorepublikové finále soutěže „Mia Festival“ do Prahy do Paláce Lucerna. V obrovské konkurenci sedmi týmů se nám podařilo získat úžasné třetí místo, kterým jsme tak zakončily naši letošní opravdu velmi úspěšnou závodní sezonu.

Kromě těchto závodů jsme ale také cvičily na nejrůznějších společenských akcích v Kardašově Řečici a okolí. V lednu jsme cvičily v Kardašově Řečici na „Setkání se seniory“ a na Modelářském plese. V únoru jsme cvičily na hasičském plese v Pluhově Žďáře a v březnu na hasičském plese v Kardašově Řečici. V květnu jsme vystoupily v Dírně u příležitosti ke Dni matek.

Pokud jste tedy naše vystoupení ještě neviděli, máte poslední možnost ho zhlédnout na Řečické pouti. Tady kromě našeho vystoupení uvidíte cvičit i holčičky z naší nezávodní skupiny a jako malé překvapení máme připravenou společnou sestavu holek ze závodní a nezávodní skupiny.

Závěrem bych chtěla moc poděkovat rodičům holčiček, kteří nás po celou sezonu neskutečně podporovali a fandili nám na soutěžích. Věřím, že i díky jejich podpoře se nám letos podařil takový úspěch.

Velké poděkování patří také městu Kardašova Řečice, Sportovnímu klubu Kardašova Řečice a firmě DELTA a.s., díky kterým jsme se mohly společně dopravit na soutěže autobusem.

Závěrečný turnaj mládeže ve stolním tenise

Autor: Tomáš Smolík, TJ Sokol
Kardašova Řečice

V úterý 23.4.2024, na Mezinárodní den stolního tenisu, se uskutečnil turnaj dětí z oddílu TJ Sokol Kardašova Řečice, který se konal v místní Sokolovně. Turnaj se nesl v přátelském duchu a fair play, čemuž přispěla značná divácká podpora, která byla tvořena převážně rodiči, prarodiči a kamarády. Celkem se turnaje zúčastnilo 11 dětí ve věku 10-15 let. Během odpoledne bylo odehráno celkem 55 zápasů systémem každý s každým. Do sokolovny zavítala i místní starostka Mgr. Dana Machová, která se po odehrání všech zápasů ujala předání medailí a sladké odměny.

Po delší odmlce to byla první turnajová akce pořádaná místním klubem a dle kladných ohlasů doufáme, že ne poslední. Tento turnaj měl za cíl rovněž ověřit, jak

Závěrečný turnaj dětí z oddílu TJ Sokol K. Řečice. (archiv TJ)

moc se budoucí naděje stolního tenisu zlepšily. Během sezóny, která začala začátkem září, proběhlo na 30 tréninkových jednotek pod vedením Tomáše Smolíka. Mimo soutěží, jež oddíl aktivně hraje, se do reprezentace klubu přidali i Dominik Bareš, Nela Hamrová a Tereza Hamrová, kteří se zúčastnili bodovacích turnajů mládeže pořádaných okresním svazem stolního tenisu. Jejich výkony byly velice kvalitní a ukázaly svoji konkurenceschopnost mezi začínající mládeží v jindřichohradeckém okrese. Své zkušenosti posbírané na těchto devíti turnajích zúročili i nyní v našem turnaji a v konečném pořadí se umístili na 2., 3. a 4. místě. Důležité je také zmínit 1. místo, které si vybojoval Daniel Machek.

Do příští sezóny je vize rozšíření trenérského týmu, navýšení počtu tréninkových jednotek pro rozrůstající se mládež a zapojení dětí do tréninků dospělých. V současné době má oddíl stolního tenisu TJ Sokol Kardašova Řečice 20 aktivních členů hrajících dvě krajské soutěže (divize a krajská soutěž) a jednu okresní soutěž II. třídy.

Úplným závěrem bychom rádi poděkovali městu Kardašova Řečice za podporu, díky které se daří úspěšně rozvíjet stolní tenis v našem městě.

Závěrečný turnaj dětí z oddílu TJ Sokol K. Řečice. (archiv TJ)

DĚTSKÝ KLUB

každý pátek 9:30 - 11:00

PRO DĚTI OD 1,5 - 3 LET

1. PATRO KULTURNÍHO DOMU
V KARDAŠOVĚ ŘEČICI

Více info : 721/ 154 050

@reallygreatsite

A tým míří k titulu!

FK Kardašova Řečice je před posledním ligovým kolem I.B třídy mužů – sk. „D“ na prvním místě s náskokem jednoho bodu na TJ Nová Bystřice. Finální krok k mistrovské sezóně čeká A tým v sobotu 15. 6. proti Suchdolu nad Lužnicí (po datu uzávěrky, pozn. redakce). Nejlepším střelcem řečického mužstva je před posledním zápasem Jiří Tajml s 16 brankami, přes hranici deseti branek se dostali i Václav Roubík (13) a kapitán Ondřej Madar (12).

Za A tým v sezóně 2023/2024 nastupovali: Daniel Houdek, Martin Žížka (B), Tadeáš Bačák, Miroslav Bílek, Karel Janeček, Jakub Jirsa, Jiří Kovář, Michal Kupka, Ondřej Madar, Miroslav Michal, Ondřej Musil, Filip Petrásek, Václav Roubík, František Slavík, Jiří Tajml, Zdeněk Šergl, Karel Valek, Jáchym Valeš, Adam Švec, Adam Šenold, Jan Chvojka a Karel Valek. Trenérem mužstva je Pavel Kučera.

Řečický fotbalový A tým po vyhraném zápase. (archiv FK)

Jiří Tajml, Václav Roubík, Ondřej Madar a Jiří Kovář. (archiv FK)

#	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1	FK Kardašova Řečice	25	18	3	4	83:32	57
2	TJ Nová Bystřice	25	18	2	5	92:38	56
3	TJ Neplachov	25	16	3	6	66:45	51
4	SK Horní Žďár	25	15	3	7	70:29	48
5	Suchdol nad Lužnicí	25	14	3	8	62:39	45
6	SK Dobrá Voda	25	13	5	7	72:49	44
7	FK Studená	25	11	5	9	65:49	38
8	SK Ševětín	25	11	3	11	54:55	36
9	TJ Slavonice	25	10	4	11	53:58	34
10	TJ Jiskra Třeboň "B"	25	8	5	12	46:56	29
11	AC Buk (JH).	25	7	4	14	53:60	25
12	TJ Stráž nad Nežárky	25	6	0	19	32:70	18
13	TJ Lomnice nad Lužnicí	25	4	3	18	37:91	15
14	SK Nemanice	25	2	1	22	15:129	7

06.04.2024, sobota			17. kolo
SK Dobrá Voda		1:3	 FK Kardašova...
13.04.2024, sobota			18. kolo
FK Kardašova...		2:0	 TJ Stráž nad Nežárkou
21.04.2024, neděle			19. kolo
TJ Jiskra Třeboň "B"		0:4	 FK Kardašova...
27.04.2024, sobota			20. kolo
FK Kardašova...		2:1	 SK Horní Žďár
05.05.2024, neděle			21. kolo
SK Nemanice		0:7	 FK Kardašova...
11.05.2024, sobota			22. kolo
FK Kardašova...		5:1	 TJ Neplachov

18.05.2024. sobota		23. kolo	
AC Buk (JH).		2:3	FK Kardašova...
25.05.2024. sobota		24. kolo	
FK Kardašova...		2:0	 TJ Slavonice
01.06.2024. sobota		25. kolo	
FK Kardašova...		7:0	 TJ Lomnice nad Lužnicí
07.06.2024. pátek		26. kolo	
FK Studená		2:4	 FK Kardašova...

B tým zakončil sezónu na 4. místě

Řečické „béčko“ odehrálo poslední zápas sezóny v sobotu 1. června doma proti Dešné. Zápas o lepší umístění skončil tříbodovým vítězstvím pro řečické barvy se skóre 4:2. S celkovým počtem 25 bodů se mužstvo FK Kardašova Řečice „B“ umístilo na 4. místě v Okresní soutěži mužů sk. „B“. Nejlepším střelcem týmu byl se 13 góly Michal Kupka, následován Janem Kloknerem (6) a Václavem Roubíkem (5).

Za „B“ tým v sezóně 2023/2024 nastupovali: David Kočí, Martin Žižka, Daniel Houdek (B), Štěpán Bína, Vojtěch Jánošík, Tomáš Karas, Michal Kupka, Pavel Kvasnička, Antonín Měkuta, Miroslav Nedoma, Tiep Nguyen Duc, Zdeněk Pluhařík, Kamil Pravda, Václav Pravda, Jáchym Valeš, Jan Vosecký, Jan Šimic, Dominik Mikloš, Tadeáš Bačák, Václav Roubík, Jan Chvojka, Adam Čáp, Jan Šergl, Ondřej Musil, Adam Šenold, Matyáš Pulkráb, Radek Winkler, Marek Lukács, Karel Janeček, Josef Valda, Lukáš Fencel, Vojtěch Mach, František Mach, Lukáš Šamal, Adam Jiří Janák, Jan Klokner, Jakub Jirsa, Hynek Hrdlička, František Markes, Jonáš Vácha a hrající trenér a kapitán Robert Vyhlička.

		K. Řečice 1922 B							★
#	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B		
1	 Popelín 1932	16	11	3	2	65:30	36		
2	 Dešná	16	11	2	3	56:22	35		
3	 FC Peč	16	9	3	4	58:32	30		
4	 K. Řečice 1922 B	16	8	1	7	48:42	25		
5	 Dešná	16	7	1	8	38:44	22		
6	 AC BUK B	16	6	2	8	35:43	20		
7	 Č Rudolec	16	5	2	9	40:58	17		
8	 St. Město	16	5	1	10	24:61	16		
9	 Cizkrajov	16	2	1	13	22:54	7		

„B“ tým FK Kardašova Řečice. (archiv FK)

13.04.2024, sobota	10. kolo
Popelín 1932 2:2 K. Řečice 1922 B	
21.04.2024, neděle	11. kolo
K. Řečice 1922 B 4:1 Dešná	
27.04.2024, sobota	12. kolo
St. Město 3:1 K. Řečice 1922 B	
05.05.2024, neděle	13. kolo
K. Řečice 1922 B 5:3 FC Peč	
11.05.2024, sobota	14. kolo
Č Rudolec 3:2 K. Řečice 1922 B	
19.05.2024, neděle	15. kolo
K. Řečice 1922 B 4:3 Cizkrajov	
26.05.2024, neděle	16. kolo
AC BUK B 4:2 K. Řečice 1922 B	
01.06.2024, sobota	17. kolo
K. Řečice 1922 B 4:2 Dešná	

Řečický dorost před posledním kolem na 8. místě

Řečický dorost se v prvním roce po postupu do vyšší soutěže – I.A dorostu sk. „B“ – statečně držel v konkurenci týmů z větších měst a v posledním zápase sezóny s Chotoviny/Malšice bude hájit umístění na 8. místě (hraje se 15.6., po uzávěrce, pozn. redakce).

Nejlepším střelcem týmu byl před posledním kolem Jan Chvojka se 17 góly, přes deset branek si připsal také Ondřej Musil (13), třetí v pořadí skončil kapitán Jakub Jirsa (8).

Za tým dorostu v sezóně 2023/2024 nastupovali: Martin Žižka (B), Štěpán Bína, Adam Březina, Jan Chvojka, Martin Dvořák, Pavel Frýdl, Daniel Holub, Adam J. Janák, Jakub Jirsa, Tomáš Kokta, Ondřej Musil, Tiep Nguyen Duc, Zdeněk Pluhařík, Josef Valda, Adam Čáp, Adam Šašek, Adam Šenold, Jan Šergl a Matyáš Pulkráb, Hynek Hrdlička, Vojtěch Čonka. Trenérem družstva je Jiří Tajml.

Řečický dorost v domácím zápase proti TJ Blatná. (archiv FK)

#	Tým	Z	V	VP	P	PP	Skóre	B
1	 Větrovy + Sezi...	23	22	1	1	1	123:20	66
2	 FK Olympie Týn...	23	16	3	7	1	70:44	46
3	 TJ Spartak Sob...	23	14	2	9	1	57:48	41
4	 FK Protivín	23	14	3	9	0	47:49	39
5	 FK IPD Kestřany	23	12	3	11	5	69:69	38
6	 Bechyně+Stádl...	23	12	2	11	4	43:50	38
7	 Čimelice + Miro...	23	10	2	13	2	64:68	30
8	 FK Kardašova...	23	10	2	13	2	61:70	30
9	 TJ Blatná	22	9	1	13	3	41:56	29
10	 Chotoviny + Ma...	23	10	4	13	2	37:57	28
11	 Kovářov	22	8	2	14	1	30:50	23
12	 Planá / Luž.	23	8	3	15	2	35:72	23
13	 1. FC Jistebnice	24	4	2	20	6	36:60	16

06.04.2024, sobota		17. kolo	12.05.2024, neděle		22. kolo
Planá / Luž.	 1:0	 FK Kardašova...	FK Kardašova...	 5:3	 Čimelice + Mirovice
14.04.2024, neděle		18. kolo	19.05.2024, neděle		23. kolo
FK Kardašova...	 2:3	 TJ Blatná	Větrovy + Sezimovo...	 8:3	 FK Kardašova...
20.04.2024, sobota		19. kolo	26.05.2024, neděle		24. kolo
FK IPD Kestřany	 7:3	 FK Kardašova...	FK Kardašova...	 4:2	 FK Protivín
28.04.2024, neděle		20. kolo	02.06.2024, neděle		25. kolo
FK Kardašova...	 3:2	 Kovářov	FK Kardašova...	 -:-	 NEUVEDEN O
04.05.2024, sobota		21. kolo	09.06.2024, neděle		26. kolo
Bechyně+Stádl	 1:2p	 FK Kardašova...	1. FC Jistebnice	 4:5p	 FK Kardašova...

Jaro u fotbalové mládeže

Autor: trenéři mládeže FK K. Řečice

Turnaj U9 v minifotbale v Horním Žďáře

Dne 28. dubna jsme vyjeli na turnaj do Horního Žďáru. Turnaje se zúčastnilo 8 týmů. Ve skupině jsme všechny zápasy vyhráli a hráli slušný fotbal. Snažili jsme si občas nahrát a držet míč na zemi, což se nám i dařilo.

Ve čtvrtfinále jsme narazili na Žďár, kdy jsme byli po prvním zápase mírným favoritem a utkání jsme zvládli. V semifinále jsme se potkali s Bukem, který byl starší a větší než my. Trochu jsme se kluků zalekli a i když jsme bojovali do poslední minuty, prohru 1:0 jsme neodvrátili. Nakonec Buk turnaj vyhrál. Poslední zápas jsme si užili a vyhráli ho 4:0. Nejlepším střelcem celého turnaje se stal se 14 góly Jakub Janoušek. Nakonec byl souboj o 3. místo takové malé finále a medaile a pohár za 3. místo jsme radostně převzali.

McDonald's Cup 2024

Úterý 30. dubna, fotbalový turnaj pro 1.-3. třídu, Tyršův stadion, Jindřichův Hradec.

McDonald's Cup, konečně je tady. Turnaje se zúčastnilo přes 2300 týmů a přes 1,5 mil. kluků a holek! Děti se moc těšily, zvlášť když nemusí do školy. Sešli jsme se v 7:30 před školou a vyrazili auty na Tyršův stadion do J. Hradce. Chci poděkovat Peťovi Vodičků a Liborovi Ševčíků, kteří jednak vzali auto, a taky pomáhali s koučováním a motivováním dětí.

Celkově děti zanechaly na turnaji dobrou stopu. Věřím, že si to užily a že si uchovají z turnaje pěkné zážitky. Za dobré výkony si hráči a hráčky zasloužili návštěvu McDonaldu. Díky sponzorovi FK Kardašova Řečice 1922. Ještě víc se těšíme na příští rok, protože turnaj je určený pro 1. - 3. třídu a my jsme odehráli turnaj pouze s 2. třídou. Věříme tedy příští rok ještě na lepší umístění.

Turnaj U8 v Lomnici

O víkendu jsme vyrazili na pěkně zorganizovaný turnaj do Lomnice. Postavili jsme 3 týmy. Ročník 2016, 2017 a 2018

Kategorie U9 na turnaji v Horním Žďáře. (foto: FK K.Ř.)

Kategorie U9 na McDonald's Cup 2024. (foto: FK K.Ř.)

Kategorie U9 před zápasem. (foto: FK K.Ř.)

a mladší. Turnaj je určený pro fotbalový potěr. Děti si zvykají na pravidla a seznamují se s fotbalovým prostředím. Věřím, že to všechny děti bavilo a těší se na další turnaj.

Ročník 2016 byl dorazový pro tuto kategorii, i z tohoto důvodu jsme měli ve všech zápasech převahu, drželi jsme míč na kopačkách a nastříleli spoustu gólů.

Ročník 2017, 2018 - turnaj se nám i přes počáteční nepřízeň počasí vydařil. Děti se s mokřým trávníkem vypořádaly bravurně! Všechny v každém utkání bojovaly naplno. Dokonce i proti soupeři, který nám díky věkové převaze dal spoustu gólů, byly schopny na konci ještě skórovat, což беру jako důkaz pevného odhodlání hrát až do konce. Z ostatních zápasů jsme vyšli jako vítězové! Kromě tradiční pochvaly pro všechny za odvahu nastoupit k utkání, musím vyzdvihnout zápal našich nejmladších fotbalistů, kteří na hřišti nechali duši i srdce.

Kategorie U8 na turnaji ve Slavonicích. (foto: FK K.Ř.)

Kategorie U7. (foto: FK K.Ř.)

Rozhovor s řečickými hasiči o nejen TFA

Autor: Aneta Chvojková

V sobotu 25. května uspořádali naši hasiči 0. ročník závodů TFA v Kardašově Řečici. V následujících řádcích vás společně s Honzou Kalinou, Ondrou Hrdinkou a Tomášem Tourkem seznámíme s tímto novým a čím dál populárnějším hasičským sportem, kterému se všichni tři už třetí sezónu věnují...

Mohli byste nám představit sport, kterému se věnujete? Co je to TFA a k čemu byste ho přirovnali?

Ondra: Zkratka TFA (Toughest Firefighter Alive) znamená „nejtvrdší hasič přežívá“ a je to jeden z vůbec nejtvrdších sportů, co existuje. Tyto hasičské disciplíny k nám přišly z Ameriky a původně se vlastně ani nejednalo o sport. Jejich vznik vycházel z potřeby jedné americké společnosti vyrábějící dýchací přístroje, otestovat, jestli splňují všechny požadavky a obstojí v reálném zásahu. Z toho postupně v USA vzniklo TFA, které se k nám dostalo jako hasičská soutěž.

Honza: Možná by se to dalo přirovnat k závodům jako je například Gladiator Race, v nich se ale závodí v delším časovém úseku. Například na naší soutěži, kterou jsme teď pořádali, uběhl nejrychlejší závodník celou trať, tedy dvanáct překážek, včetně výběhu na věž, za čtyři minuty, a to všechno s velkou zátěží. Při TFA ze sebe člověk vydá ve velmi krátkém čase tolik energie, co při jiném sportu třeba za hodinu. Je těžké TFA k něčemu přirovnat, protože podobně intenzivní sport asi neexistuje.

Ondřej Hrdinka při disciplíně roztahování hadic. (archiv SDH)

Jak jste se k tomuto sportu, zatím ještě ne tolik známému, dostali?

Ondra: Přišel jsem s tím já, když jsme po covidové pandemii měli slabší sezónu v požárním útoku, bylo nás málo do týmu a chtělo to nějaké oživení. Našel jsem si na internetu informace o TFA, při hasičské schůzi jsem na ni zavedl před klukama řeč, ale nikomu se do toho moc nechtělo. Ale pak, u piva, jsem to nadhodil znovu a Honza s Tomášem slíbili, že do toho půjdeme. Přihlásili jsme se na první soutěž v Pražské lize, na jednu z těch nejtěžších v celém okruhu. Nevěděl jsem, co mě čeká, neměl jsem žádné zkušenosti, špatně jsem si chytil figurínu, několikrát jsem ji musel zvedat a pak už jsem neměl sílu na dokončení závodu a vzdal jsem ho.

Honza: Na první soutěž jsme se přihlásili všichni tři, já, Ondra a Tomáš. Na youtube jsme si pustili videa, abychom viděli, co nás čeká a mysleli jsme si, že to dáme „s prstem v nose“. Jediný

Ondra pak byl na startu, protože já jsem omarodil a Tomáš odjel na dovolenou. Byla to první soutěž, která nám všem nevyšla podle plánu. Ale od tohoto prvního neúspěchu už jsme pak všechny další zvládli dokončit. Z řečických hasičů s námi ještě občas běhá Jarda Skalník.

Závod probíhá v kompletním hasičském oblečení. Jaké vybavení je pro TFA povinné a kolik kg zátěže máte při závodě na sobě?

Ondra: Máme na sobě kompletní zásahový oblek, který musí splňovat určité požadavky, zásahovou obuv a helmu do požáru vnitřních budov. Dále jsou to obyčejné pracovní rukavice, protože v těch zásahových by se těžko prováděly některé překážky. A nakonec to hlavní, na zádech máme dýchací přístroj. Existuje ještě tvrdší verze tohoto závodu – FCC, kdy mají závodníci přístroj zapnutý a dýchají přes masku, při TFA ho „pouze“ neseme na zádech.

Honza: Profesionální TFA závodníci mívali odlehčené verze zásahového oblečení, ale i ty musejí splňovat veškeré požární směrnice. Mají stejnou certifikaci jako naše oblečení, jen jsou třeba o půlku lehčí. My běháme v tom, v čem jezdíme k požárům, odklízet popadané stromy nebo transportovat pacienty.

Tomáš: Celková zátěž, kterou na sobě při soutěži máme, je dohromady i s dýchacím přístrojem okolo 20 kg.

Které překážky tvoří soutěžní trať? Můžete nám je představit podle soutěže, kterou jste v květnu letošního roku pořádali v našem městě?

Ondra: TFA nemá v amatérské úrovni, při okresních a krajských závodech pevně dané základy a je na každém, jak si soutěž postaví. Pohárové závody pro profesionály už ale mají svá závazná pravidla, protože potřebují mít každý závod stejný.

Honza: Na závodech, na které jezdíme, záleží na pořadateli, jaké má možnosti. Naše trať začínala rozvinutím čtyř béčkových hadic o průměru 72 mm na vzdálenost 40 m. Pak se dvě z nich smotaly a uložily do připraveného boxu. Dále už je trať libovolnější, u nás následovaly dva 20kilové kanystry, které se nesou po trase 2x 10 m, poté 80kilová figurína lidského těla, která se přenáší nebo táhne 2x 15 m pozpátku. Dále je na trati tzv. hammer box, kde se dělá celkem 80 úderů 6kilovou palicí. Poté jsme libovolným způsobem překonávali 2metrovou bariéru, pokud se někomu opakovaně nedařila přelézt, mohl využít žebříček nebo stupínek.

Tomáš Tourek při disciplíně přenosu kanystrů. (archiv SDH)

Tomáš: Aby mohl závodník trať vůbec dokončit a neskončil právě na té bariéře. Někde jsou pravidla taková, že pokud závodník bariéru nepřekoná, tak automaticky končí. My jsme ale chtěli udělat závod přijatelnější. Právě na bariéře jsme měli při naší soutěži jeden pád, po kterém už závodník nemohl pokračovat. Spadl na záda na dýchací přístroj a byli jsme rádi, že se nezranil, vypadalo to ošklivě.

Honza: Po bariéře jsme měli na trati připravené přehazování traktorové pneumatiky. Pro chlapce může vážit až přes 200 kg, pro ženy většinou 100–150 kg. Poté bylo opírání zásahových žebříků o 4metrové lešení, po lešení se vylezlo nahoru spolu se dvěma hadicemi. Následně se po laně slezlo zpět dolů a finále závodu

bylo ve výstupu do výškové budovy, u nás to byla věž na sušení hadic.

Ondra: Většinou bývají na závodech kostelní věže nebo rozhledny, například v Týně nad Vltavou je to krásná kostelní věž, kde je každý schod jiný a překračují se holubí hnízda, v Bělči zase věž s točitými schody a naprostá tma, kdy není vidět na krok. Každá trať je tímto závěrečným výběhem specifická. Ne každý má přístup k věži nebo ke schodištím. Ve Frymburku nic z toho nemají a tam se běhá pouze do strmého kopce.

Která disciplína je podle vás na závodech nejnáročnější a kde vznikají největší rozdíly mezi soutěžícími?

Ondra: Fyzicky nejnáročnější je určitě figurína, protože při jejím zvedání dlouho zadržujeme dech, který nám pak chybí při jejím přenosu. Nejvíce technicky náročné je motání hadic. Zde může závodník hodně nahnat čas nebo ho naopak ztratit.

Honza: Když se hadice rozpadne nebo se po zamotání nevejde do boxu, může to znamenat i minutovou ztrátu, to pak jde na trati těžko dohnat a často se právě zde rozhoduje o konečném umístění. Stačí, aby jedna disciplína nebyla na 100 %, a už se těžko dohání ti nejlepší.

Tomáš: Mne nejvíce vyčerpává právě to motání hadic a figurína. Ale je to jako u každého sportu – o dýchání. Kdo se naučí správně dýchat, má z většiny vyhráno. Je důležité nemít kyslíkový dluh.

Proč je právě přenos figuríny tou fyzicky nejtěžší částí trati?

Honza: Je při tom specifická hlavně ta chůze pozadu v délce 30 m. Pro nohy je to nezvyklý pohyb, aby vycházely kroky, otáčení se okolo kuželů... Musí se u toho přemýšlet, celou dobu figurínu pevně držet a nepovolit. Když někomu jednou spadne, ještě se vrátí. Ale každé další vypadnutí už je kritické a člověk pak závod málokdy dokončí, protože to stojí hrozně moc sil.

Tomáš: Každý má různou techniku pro uchopení figuríny. A na tomto sportu se mi právě nejvíce líbí to, že ať je závodník první, poslední nebo konkurent, tak je každý ochotný poradit. Když někdo vidí, že něco dělám špatně, tak mi poradí, ať to zkusím jinak, což jsem zažil u té figuríny, kdy jsem nevěděl, jak ji ideálně držet a táhnout. Přišel za mnou jeden kluk z Bělče a ukázal

Jan Kalina na závěru závodu. (archiv SDH)

mi způsob uchopení, který by mi mohl víc vyhovovat, od té chvíle ho používám a jsem s ním spokojený. Do té doby jsem měl z figuríny největší strach.

Jak moc je figurína podobná svými vlastnostmi reálnému lidskému tělu a kolik kg váží?

Honza: Figurína má 80 kg a je vycpaná granulátem podobným písku. Jak je písková, tak úplně detailně nedokáže lidské tělo nasimulovat, protože nemá pevné kosti. Jinak je to stejné jako bezvládné tělo.

Ondra: Kopíruje to možná více, než si myslíme. Z vlastní zkušenosti vím, že bezvládné lidské tělo má největší váhu právě v hrudníku, stejně jako figurína a pokud by na ní byly končetiny něčím zpevněné, je úplně stejná jako člověk.

Tomáš: Ta figurína, kterou jsme pořídili, byla sice dražší, ale

můžeme ji využít i při cvičení výjezdové jednotky. Je uzpůsobená pro pád z prvního patra, vydrží žár 200 °C a můžeme si na ní trénovat například vyprošťování osob z hořícího auta nebo simulaci vynesení z objektu.

Máte naopak i disciplínu, při které si můžete trochu „odpočinout“?

Ondra: Ten sport je udělaný tak, že není místo k odpočinku. Ale kdybych měl jedno říct, tak asi žebříky.

Honza: Za mne je to hammer box. Najedu si na svoje tempo, palice se dá při správném úchopu houpat přes nohu a dokážu si při tom lehce odpočinout a nabrat síly na další část tratě. Vždy je tam rozhodčí, který počítá údery, protože sám závodník by u toho nedokázal přemýšlet. Vypnu hlavu, vezmu kladivo a mlátím,

dokud mě někdo neplácne přes rameno a neřekne stop.

Tomáš: Za mne je to lešení a žebříky. Tam mám čas se prodýchat a lehce zpomalit, aby nedošlo k pádu. Vždy když se v závodě dostanu k lešení, tak už mám úsměv na tváři, protože za sebou mám to nejtěžší. A úplně nejdopočinkovější část trasy je ta, kdy na konci závodu, po vyběhnutí schodů, zmáčknu cílové tlačítko.

Jaké jsou vaše pocity po závodě, když doběhnete do cíle a v jakém stavu je vaše tělo?

Tomáš: Vždy, když vidím cílové tlačítko a můžu ho zmáčknout, tak jsem šťastný, že jsem závod dokončil. Já nezávodím o čas, nemám takové ambice dělat výsledky, ale mám radost z toho, že se dostanu do cíle, cítím velkou úlevu.

Když jsem běžel první závod, tak jsem si myslel, že nebudu jako ostatní, kteří v cíli padnou vyčerpáním a nemají na nic sílu. Dělal jsem si z toho srandu a chtěl po klukách, aby mi v cíli připravili půllitr s vychlazeným pivem. Všichni mi říkali, že se ho ani nenapiju, a já jim nevěřil. Pocity po závodě byly takové, že jsem doběhl do cíle, máčknul jsem tlačítko, padl na žíněnku a byl jsem rád, že ze mě někdo sundal kabát, protože v něm bylo strašné horko. A když mi podávali to krásně vychlazené pivo, tak jsem ho odmítl a poprosil o vodu, v ten moment jsem na něj neměl vůbec chuť. Nedokázal jsem si představit, co ze sebe při tom závodě vydám. Baví mě na tom to, že si vyzkoušíš, co tvoje tělo dokáže a co z něj dokážeš vyždímat. A s každým závodem pozorují,

že se i po malých krůčcích posouvám a překonávám svoje limity. Mám radost z toho, když si můžu říct „dal jsem to, dokončil jsem to“ a když se k tomu i hezky umístím, tak to už je třešnička na dortu. A tak to má většina závodníků, říkají, že jejich největším úspěchem je to, že závod dokončí.

Ondra: Záleží, jak je závod těžký. Byly závody, kdy jsem doběhl, zmáčkl tlačítko, sundal si „dýchák“ a šel se rovnou převléct. Ten závod byl tak lehký, že jsem po něm byl v pohodě. Pak jsou těžší závody, třeba jako ten náš, kde se snažím nahnat na konci co nejvíc vteřin a poslední patro věže dobíhám bez dechu, protože díky tomu se rychleji běží. Nahoře jsem pak tak vyčerpaný, že padnu a třeba minutu ležím a vydýchávám se, nejsem schopný si ani rozepnout zip na bundě. Měl jsem i závody, kdy si nepamatuji jejich konec, poslední dvě disciplíny. Vypnul jsem hlavu a jen jsem běžel.

Honza: Záleží i na tom, jestli jsme na té trati už někdy byli a známe ji. Když už ji máme aspoň jednou zaběhlou, tak už víme, jak pracovat s disciplínami, jak si rozvrhnout síly, kde nasadit větší tempo a kde ubrat. Když přijedeme na novou soutěž, tak jdeme pořád naplno a až po závodě zjistíme, co jsme mohli udělat jinak. Po závodě většinou padnu na zem a minutu se rozdýchávám. V cíli nám pak poskytnou vodu, je tam připravený i kyblík pro případ nevolnosti a hroznový cukr jako nejrychlejší zdroj cukru a energie. Poté člověk odejde po svých, když toho není schopný, vezme si ho k sobě na pozorování kvalifikovaný

zdravotník, který dohlíží na celou soutěž.

Takto náročné disciplíny vyžadují kvalitní trénink. Jak se na závody připravujete?

Ondra: Trénujeme tak, že si nachystáme část tratě, třeba pět disciplín a snažíme se je zaběhnout v co nejrychlejším čase. Pilujeme smotávání hadic, jedeme ty disciplíny pořád dokola, protože ty se nemění. A pak je to o individuální přípravě, protože ten sport je jak silový, tak vytrvalostní. Trénuji ve fitku, na kole, chodím běhat nebo do bazénu. Jsem menšího vzrůstu a musím tu sílu dohnat jinde.

Honza: Já pozoruji, že mi nejvíce chybí dech a vytrvalost, takže si teď chodím zaběhat, abych získal svaly do nohou a zlepšil si práci s dechem. Při tréninku si zkusíme co nejlepší úchop figuríny, nové figle, které vysledujeme na závodech nebo nám někdo poradí. Za ty tři roky, co to děláme, už sice máme svůj styl, ale stále je, kde se zlepšovat. Protože při soutěži už není čas na žádné zkoušení, tam jdeme do plna. Od té doby, co jsme pořídili figurínu, už máme kompletní vybavení a nic nám nebrání v tréninku.

Při závodech i při tréninku si děláme ve dvojici sparing partnera. Ten, který zrovna nezávodí, jde po trati souběžně se závodníkem a radí mu, kolik zbývá hadice na smotání, ukazujeme si cestu a podobně. Na závodech, když běžíme hned po sobě a je těžké si dělat sparing kvůli vyčerpání, tak oslovíme jiného závodníka a každý ochotně jde a pomůžeme si. Není tam žádná rivalita, nikdo se

nesnaží nikoho rozhodit nebo mu špatně poradit. Všichni si navzájem fandí a podporují se.

Tomáš: Za mne je hodně důležitá osoba právě ten sparing partner a celkově podpora od ostatních. Já jsem například při tréninku na naši soutěž ani jednou nepřešel bariéru, zkoušel jsem si to čtyřikrát za sebou. Ale přišel závod a zvládl jsem to. Bylo to i díky podpoře diváků, ostatních závodníků a soutěžnímu adrenalinu.

Máte před soutěží nějaký svůj rituál nebo postup, který neměníte?

Honza: Tomáš si dává doutník.

Ondra: Potřebuji mít svoje vybavení, na které jsem zvyklý. Na začátku jsem zkoušel asi šest druhů rukavic, abych zjistil, které jsou nejlepší. A když nemám ty svoje a mám třeba o číslo větší, tak už mě to rozhodí. A z rituálů... Mám pokaždé stejnou rozcvičku. Potřebuji se rozcvičovat dlouho, rozcvičat se, protáhnout, zaběhat si. Když ji nestihnu tak, jak já chci, tak mě to taky může lehce rozhodit.

Honza: Já teď zkouším se před každým závodem zastavit na něco dobrého v McDonaldu,

získám trošku kalorií a jsem připravený na závod. Když přijedeme na soutěž, tak si osaháme trať, protáhneme se a počkáme, než nás vyhlásí. Vyhovuje mi více, když jdu do závodu hned zkraje, jako šestý nebo pátý, abych nemusel dlouho čekat, zatuhnout a být víc a víc nervózní.

Jsou na soutěžích TFA přítomni rozhodčí a co je jejich hlavní náplní práce? Jaká pravidla hlídají?

Ondra: Rozhodčí na okresních či krajských soutěžích nejsou nijak kvalifikovaní, nemají licenci jako v jiných sportech. Je to tím, že je tento sport ještě ve svém počátku. Na republikových soutěžích už ale samozřejmě rozhodčí kvalifikaci mají. Každá soutěž, ať už okresní nebo vyšší, má základní pravidlo, že na začátku je nástup a po něm následuje společná obchůzka trati, kde si hlavní rozhodčí vezme slovo a všem závodníkům ukazuje, co se smí a nesmí, a poučuje další rozhodčí.

Honza: Hlavní rozhodčí při závodě doprovází závodníka na trati a upozorňuje ho na nedostatky, může ho i vrátit,

pokud udělá nějakou chybu. Například když zahodí kladivo, odhodí figurínu nebo povalí kanystr. U nás na soutěži se závodníci po chybě vraceli, ale někde hrozí za zahození pomůcek i několika sekundová penalizace. Dále se hlídá uložení hadice do boxu, nesmí se přesáhnout jeho půdorys. Rozhodčí dohlíží nejen na pravidla, ale i na kulturu závodu.

Soutěže TFA nabírají na velké popularitě, je možné, že v budoucnu zcela nahradí klasické požární útoky?

Tomáš: Mezi hasiči pozorujeme, že TFA je na velkém vzestupu. Je to hlavně tím, že je to individuální sport, není potřeba sehnat tým o sedmi lidech a scházet se na tréninky jako při požárních útocích. Při TFA jede každý sám na sebe. Vnímám i to, že požární útoky na vyšších úrovních vyžadují lepší vybavení, kvalitnější stříkačku, hadice, aby byl tým konkurenceschopný. Takový kvalitní stroj stojí například 300 000 Kč... Dalo by se říci, že TFA je i o něco levnější záležitost. Ale nemyslím si, že by klasické požární útoky vymizely.

Honza: Přesně jak říká Tomáš, je to individuální sport a já se mohu v půlce týdne rozhodnout, že o víkendu pojedou na soutěž – sbalím si svoje věci, které mám k dispozici z výjezdové jednotky, a mohu jet. V tom je to jednodušší. Na TFA soutěžích pozorujeme, že přibývají další a další závodníci, konkurence narůstá. Vznikají nové soutěže, nové ligy. Tento sport je na vzestupu.

0. ročník TFA soutěže v Kardašově Řečici. (archiv SDH)

Baví vás více TFA, nebo požární útok?

Tomáš: Každé je jinak specifické a baví nás na tom něco jiného. V loňské sezóně jsme byli v požárním útoku úspěšní, dorostli nám kluci z dorostu a bylo znát, že jsme tím získali větší rychlost. V minulých letech nastával v našem týmu určitý propad výkonnosti, ale s příchodem mladých kluků se to zvedá. Mám z toho radost, protože když přijedeme na soutěž, tak už si ostatní zase říkají „pozor, je tady Řečice“ a vrací se to, jak to bývalo dříve. Po horších časech to teď vidím pozitivně.

Co vám TFA dává do normálního hasičského života? Jak získané dovednosti využijete v praxi?

Honza: Určitě nám to přidá na vytrvalosti při zásahu, zvykne si mít na sobě zásahové oblečení, jsme s ním více sžití. Zvykli jsme si na tahání těžkých věcí, je to všeobecná průprava. Každý výjezd je jiný a přináší nové situace, ale trénink na TFA nás obecně připraví na jejich náročnost. Nošení figuríny nám simuluje například transport pacientů, všechno do sebe zapadá.

Tomáš: Za mne je nejlepší průprava ten dýchací přístroj. Jsme na něj více zvyklí a bereme ho už jako samozřejmou součást našeho vybavení. Naučili jsme se s ním hýbat a neomezuje nás. Nikdy mě nenapadlo, že bych něco jako TFA běhal, ale jsem moc vděčný klukům, že mě do toho zatáhli. Protože mám pak ze sebe dobrý pocit a při opravdovém zásahu se cítím mnohem lépe. Dnes je nová doba, dříve byly jen útoky, ale

v tomhle vidím smysl a má to budoucnost.

Ondra: Kolikrát při hašení požáru stojíme na žebříku, máme na zádech dýchací přístroj, přes sebe hadici s proudící vodou a musíme stříkat na přesný cíl. Je to velmi náročné, hlavně na fyzickou výdrž a každý na to nemusí být zvyklý. Když jsem byl na svém prvním výjezdu s dýchákem na zádech, tak jsem se pak druhý den nemohl pořádně hnout, jak mě bolela záda. Takže ta fyzická je asi to nejvíce, co nám to do opravdového zásahu dá.

Přehled nejlepších umístění

Ondra Hrdinka

- 2. místo – Běleč 22.7.2023
(kategorie „Hobby“)

Honza Kalina

- 3. místo – Běleč 22.7.2023
(kategorie „Hobby“)
- 3. místo – Volyně 7.10.2023
(kat. muži do 35 let)

Tomáš Tourek

- 2. místo – Sedlice 26.8.2023
(kat. muži nad 35 let)

Jak to vidíte v Řečici s budoucností TFA, chystáte se na něj více zaměřit už u dětí? Kdybyste chtěli někoho pozvat, co musí splňovat a jaké jsou podmínky pro závodění?

Honza: Mladí hasiči už také začali s Lenkou Heřmánků jezdit na soutěže, chystáme se více zapojovat dorostence. Chtěli bychom TFA v Řečici rozvinout, kdo bude mít zájem, tak se může zapojit. Na tréninky má otevřené dveře každý, vybavení máme k dispozici, stačí se domluvit a vyzkoušet si to. Ale na soutěžích už jsou pravidla taková, že závodník musí být členem SDH, kdyby se náhodou něco stalo, tak my jako hasiči máme pojištění.

Jaké soutěže vás čekají v nejbližších dnech?

Ondra: Ve středu 5. června jedeme do Plzně, nad závod celorepublikového poháru, kde se sjíždějí ty nejlepší z celé republiky. V rámci tohoto poháru je asi pět závodů po celé ČR a je to u nás ta nejprestižnější soutěž. Jedeme si to tam spíš vyzkoušet a nabrat nové zkušenosti. A nejbližší nás bude možné vidět na podzim v Kamenici nad Lipou.

V květnu proběhl v Řečici 0. ročník soutěže TFA. Jak se zrodila prvotní myšlenka uspořádat svou vlastní soutěž a co všechno jste pro to museli udělat?

Ondra: Běhali jsme jihočeskou ligu a za soutěžemi dojížděli daleko, jediný bližší závod byl v Kamenici nad Lipou. Říkali jsme si, že by bylo hezké mít soutěž i u nás. Do toho jsme si postupně k trénování udělali

svoje kompletní vybavení, Honza svařil hammer box, sehnali jsme palici, Tomáš sehnal boxy na motání hadic, také bychom chtěli poděkovat městu Kardašova Řečice, které nám dalo dotaci na figurínu. Jak se nám začalo hromadit vybavení na všechny disciplíny a taky díky tomu, že máme novou hasičárnu, hezké prostředí se skvělým zázemím, věž na sušení hadic, která je ideální na výběh, tak jsme si řekli, že tu máme téměř vše a nic moc nám nebrání v tom, závod uspořádat. S tímto nápadem jsme přišli mezi ostatní závodníky, nebyli jsme si jistí, jestli do toho půjdeme už letos, ale i oni nás povzbudili a přemluvili. Líbila se jim myšlenka, že konečně bude soutěž i v našem okrese.

Tomáš: Na organizaci soutěže mají největší zásluhy Honza, Ondra a Lenka Heřmánková. Na to, že to byl nultý ročník, tak vše proběhlo hladce a byla tu pohodová atmosféra.

Honza: My jsme to měli na starost z organizačního hlediska, ale zapojili se všichni, co byli na trati, co nám pomáhali jako technická četa, kluci ve stánku fungovali skvěle, všichni dělali, co bylo potřeba a soutěž proběhla bez komplikací. Děkujeme za dobrou spolupráci.

Kolik bylo celkem přihlášených závodníků? A kdo reprezentoval Řečici?

Honza: Na soutěži bylo celkem 37 závodníků, většina z okolí, nejdál přijeli naši kamarádi z Krkonoš z SDH Arnultovice. Za Řečici jsem běžel já, Ondra a Tomáš a z dorostu Martin Dvořák, Anička Marková a Pája Bejnová.

Kdo zaběhl nejrychlejší čas a čím to podle vás bylo?

Honza: Vyhrál to profesionální hasič u drážních hasičů v Českých Budějovicích. Má dobrou fyzickou přípravu a hodně odběhaných soutěží, zkušeností a asi má i více času na přípravu, protože se tomu věnuje i v práci.

Ondra: Určitě to bylo fyzickou kondicí, každý víkend jezdí na závody, je natrénovaný a také díky kusu štěstí, jako v každém sportu, protože rozhodovaly vteřiny, rozdíl byl asi 3 sekundy.

Jaké ohlasy jste na soutěž měli a plánujete už teď další ročník?

Tomáš: Na náš závod jsem slyšel skvělé odezvy, například i od okresního a krajského ředitele hasičů. Každému se to líbilo. Říkali, že naše trať byla postavena na těžší úrovni, že jsme na ní použili všechno, co šlo, ale zároveň oceňovali, že jsme neměli dlouhé přeběhy mezi překážkami a vše na sebe hezky navazovalo.

Honza: S přípravou soutěže nám pomáhali kluci z Drunče, kteří závodí už více jak 10 let a kluci z Hradce. Radili nám, co a jak postavit, dali nám cenné rady. V našem okrese běhá TFA hodně závodníků a příští rok chceme určitě udělat další ročník.

Ondra: Uvidíme, jestli bude v rámci krajského seriálu, nebo opět náš individuální pohár jako letos. Musíme zjistit podmínky a povinnosti, ale i díky tomu, že se naše soutěž účastníkům líbila a udělali jsme si dobré jméno, máme náznaky, že by mohla být zařazena do krajského poháru, což je soutěž od Jihočeského

kraje, která obsahuje šest závodů. Z nich se sbírají body a na konci ročníku je vyhodnocení.

Za pár dní vás čekají oslavy 150 let od založení SDH. Jak se na ně těšíte a co byste sboru přáli do dalších let?

Honza: Na oslavách bychom chtěli ukázat veřejnosti pár disciplín z TFA, bude i možnost si je vyzkoušet. Dopoledne půjdeme uctít památku bývalých hasičů na hřbitov a také chceme vyznamenat členy sboru, kteří drželi SDH pohromadě před námi. Bez těchto všech bychom tu totiž dnes nefungovali. Těšíme se na všechno, doufáme, že si to užijeme i jako pořadatelé.

Tomáš: Přeji si, abychom si to užili a vše se podařilo. Je to oslava krásného výročí, 150 let sboru není málo. Je skvělé, že organizace stále funguje a předává se dál a dál. Některé sbory jsou na tom špatně, zanikají... Přeji si, abychom fungovali ještě minimálně tak dlouho, jako doteď.

Honza: Nejvíce bychom si přáli nové hasičské auto, které už máme slíbeno dostat v příštím roce. Myslím si, že právě i to by mohlo nalákat další zájemce o hasičství a mohli bychom přivítat nové členy sboru.

Jak moc je nové auto potřeba i vzhledem k tomu, v jakém stavu je váš aktuální zásahový vůz Karosa?

Tomáš: Karosa je ročník 1988 a už je tu s námi 20 let. Byla tenkrát vyřazena od profesionálních hasičů, protože na jejich úrovni už nemohla fungovat. Je třeba říci, že při požárech v okolí jsme to většinou my, kdo bývá na místě jako

první, a i kvůli tomu potřebujeme kvalitní vybavení, abychom mohli bezpečně dojet na místo a mít odpovídající zázemí. Naše stará Karosa je dobrá jako rezervní auto, ale už nesplňuje požadavky, které by měla. Bude super jako podpora při zásahu, na zajištění vody a podobně. Ale na rychlý zásah v silničním provozu už přestává být bezpečná, technika a vývoj jdou hodně dopředu. Potřebujeme, aby s autem dokázal jet i nováček a nové auto by mělo mít automatickou převodovku a jednodušší ovládání.

Honza: Udržitelnost Karosy už je špatná, hlavně co se týče náhradních dílů. Je to kombinace LIAZ nákladního automobilu a Karosa autobusu, kdy tenkrát vzali dvě úplně rozdílné konstrukce, slepili je dohromady a dokud byly dostupné díly, tak to fungovalo. Dnes už je o hodně

těžší je sehnat. Měli jsme například problém sehnat nové čelní sklo, které nám poničil pád stromu, měnili jsme chladič, teď opravujeme čerpadlo. Je to i otázka bezpečnosti, Karosa nemá bezpečnostní pásy, nemá ochranný rám... V případě nehody by z ní byla zmačkaná plechovka.

Tomáš: I tak ale bude užžitná hodnota Karosy, když nám zůstane k dispozici, mnohem větší, než kdybychom ji prodali. Čím více budeme mít aut, tím máme lepší výjezdové možnosti. Takže já budu bojovat za to, abychom ji tady udrželi co nejdéle. Ještě může pár let sloužit jako doprovodné auto.

Kolik bude nové auto stát a mohli jste si ho sami vybrat podle svých preferencí?

Tomáš: Toto nové auto už je centrálně plánované přes

Hasičský záchranný sbor ČR, ti zadali zakázku na několik aut a my jsme se o něj mohli přihlásit a pro příští rok už nás vybrali. Celková hodnota auta bude přes 10 000 000 korun v základní verzi, doplňkové vybavení máme svoje, v plném vybavení by auto bylo ještě dražší. Důležité je, že je zde možnost dotace, která by mohla být až 5 000 000 Kč, zbytek doplatí obec, které tímto moc děkujeme. Trošku nás mrzelo, že se nestihlo nové auto už k letošním oslavám 150 let, byl by to hezký dárek. Ale rádi si počkáme, příští rok bychom ho tu měli mít a bude další důvod k oslavě.

Je to to, na co se teď výhledově nejvíce těšíte?

Tomáš: Jednoznačně. Je to obrovský milník, meta, které dosáhneme. A nové auto tu bude sloužit dalších třeba třicet let.

Pohledy do hasičské minulosti

Zdroj: archiv SDH, fotograf Vladimír Nekut

Archivní fotografie SDH Kardašova Řečice. Na první fotografii z roku 1954 ženské družstvo se stříkačkou firmy Stratílek. Na druhé fotografii řečíti hasiči při oslavě výročí 90 let SDH v roce 1964.

-INZERCE

Tomáš Tourek

☎ 601 336 392

Ing. Ivan Kuchyňka

☎ 776 166 083

✉ info@tksstavebni.cz

☛ Tyršova 23

Kardašova Řečice
378 21

TKS STAVEBNÍ S. R. O.

Zemní práce

Zajistíme kompletní zemní práce,
dovoz štěrku, písku, zeminy, betonu,
odvoz sutě a komunálního odpadu aj.

Zajistíme i jiné práce:

Bourací práce Realizace přípojek vody a kanalizace

Povídání o Namibii a přednáška Tajie řeky Nežárky. (archiv města)

Žáci sedmých tříd na výletě v Třeboni a setkání OP Slavia K. Řečice. (archiv ZŠ a OP)

Mladí hasiči na TFA v Hluboké nad Vltavou a návštěvnice páteční jógy v Moštárně. (archiv SDH; archiv jóga)

Mladí hasiči na soustředění v Úbislavi. (archiv SDH)

Martin Dvořák (vlevo) obsadil 2. místo v kategorii dorostu na soutěži TFA v K. Řečici. Vpravo pálení čarodějnic na fotbalovém hřišti. (archiv SDH, archiv města)

Dětský turnaj ve stolním tenise v Sokolovně. Vpravo Aerobik Team Kardaška. (archiv TJ a AT)

Sbírka pro Rolničku 2024. Žáci a žákyně 9. tříd vybrali krásných 11 723 Kč. (archiv ZŠ)